

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 1 - LEDEN 2016 - CENA 15 Kč

p. f. 2016

3 Novoroční slovo starosty**4 Návštěva hotelu Štekl****7 Nový občanský spolek
Země pro Tebe****9 Nejpohádkovější hrady
a zámky v Česku****12 Vzpomínkový seriál
díly: Setrvák a Jak jsme
vítali soudruha Brežněva****14 Zprávy ze ZOO****16 Sport****18 Alšova jihočeská
galerie****19 Rok 2015 ve fotografii****23 Kulturní přehled****Rok 2015**

Patnáct let po roku 2000 si možná už nikdo nevzpomeneme na slogan našeho socialistického dětství a mládí. Zněl: Přežijeme rok 2000?

Týkal se rostlin, zvířat, ale i lidí. Pravda je, že některé druhy zvířat a rostlin nevydržely. Lidé prozatím ano. Alespoň paušálně řečeno.

V těch dobách, o kterých mluvím, zuřila studená válka a od dětství jsme byli strašeni imperialismem, jadernými zbraněmi a možností vypuknutí 3. světové války, která vyhladí lidstvo. Měla to být válka »hodných« – nás z východního bloku, a »zlých« kapitalistů. Dnes už je opravdu směšné, že jsme se ve škole při branné výchově učili běhat proti směru větru a pokud možno od epicentra atomového výbuchu, s igelitovými pytlíky na rukou a na nohou a v pláštěnkách. Že nám brali míru na plynové masky. Kupodivu si nepamatuju, že bych se v těch třinácti, patnácti letech, nějak hroutila hrůzou z toho, co světu přinese budoucnost uprostřed dvou nesmiřitelných třídních uskupení.

Ale jak se ukázalo, tyhle předpovědi tak docela nevyšly. Nakonec se Evropa tak trochu pomíchala, a socialismu tak trochu došel dech. A také svět už není zcela černobílý, aby bylo komunisticky jasno, kdo je hodný a kdo je zlý.

Nevím, jestli by bylo příjemné být vizionářem a vidět do proudu času. Snad pouze Jules Verne dokázal dobře odhadnout technickou vizi budoucna a náš Zdeněk Burian tak skvěle vykreslil, jak vypadala ta nejdávnější

minulost. Komu ale věřit dneska? Odhady, jak to s námi – lidstvem, či s Evropou bude, se hodně a hodně liší.

Myslím, že jsme si poslední dobou konečně opět uvědomili, jak se v naší zemi máme neuvěřitelně dobře.

Zase vnímáme důležitost pospolitosti a obrovského štěstí klidu, míru a pohody, které nám naše krásná zemička poskytuje. Po mnoha letech sobecké zahleděnosti do jistoty života střední Evropy, představy, že tady zkrátka všechno tak nějak funguje, tajfuny nás neohrožují, válka tu neválčí, zemětřesení maximálně roztřepe skleničky v kredenci, ekologické katastrofy jsou zanedbatelné, politici jsou pro legraci... jsme si v roce 2015 náhle uvědomili, že neštěstí a tragické lidské osudy jsou blíž, než jsme si mysleli.

Jsmo na prahu nového roku, a nevíme, co všechno nám přinese.

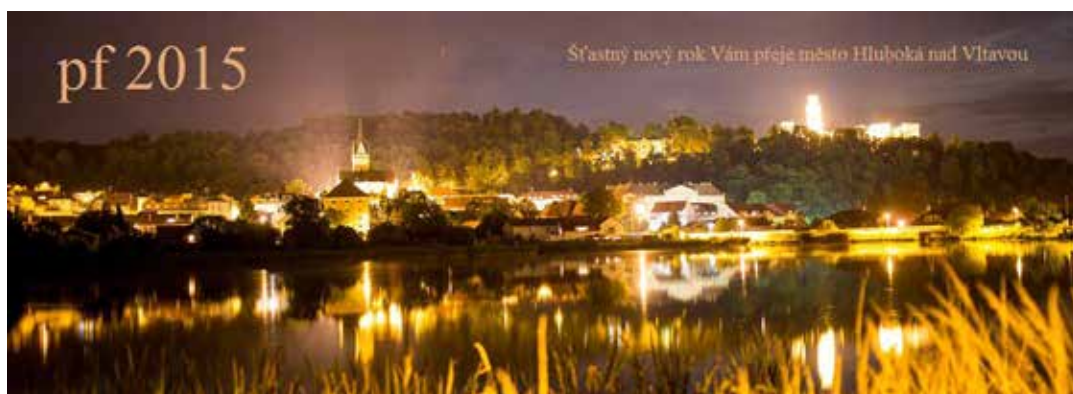
Pravda je, že jako lidstvo jsme to nevěděli nikdy. Jako jednotlivci také ne. Pravda je, že události se někdy změny z minuty na minutu, z vteřiny na vteřinu, ze století jednoho do století dalšího. Že pokud »zašlápeme« motýla na opačném konci světa, opravdu se nám ten »malý« prohršek může vrátit ve velké vlně neštěstí. Poučme se.

O Vánocích jsme shlédli tolik našich krásných pohádek, kde vždycky dobro zvítězilo a zlo bylo potrestáno.

Pravda, musí se tomu občas pomoci.

Ale, nejdůležitější je, umět rozeznat, co je dobro a co je zlo.

Alena Mitter

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 1. leden 2016. Ročník 47.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Ing. Jan Pirgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Společenská kronika**BLAHOPŘÁNÍ:**

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci lednu 2016 oslaví významná výročí.

Hovorková Vlasta	Purkarec	96 let
Zemanová Karla	Hluboká	91 let
Vicková Marie	Hluboká	85 let
Jandová Terezie	Hluboká	85 let
Jirmus Jiří	Hluboká	85 let
Lopatková Zdeňka	Kostelec	85 let
Klojdová Anežka	Hluboká	80 let
Holzer Hanuš	Hluboká	75 let
Čížková Věra	Hluboká	75 let
Nosálová Hana	Hluboká	75 let

Narodili se

Harsová Natálie	Hluboká
Malíková Isabela	Hluboká

Opustili nás

Chválová Helena	Hluboká
Kozlová Anna	Hluboká
Stojčevová Dagmar	Hluboká
Kalaš František	Hluboká
Černý Vladimír	Hluboká
Jiří Lichka	Hluboká
Anna Sujová	Hluboká

Letos se na Hluboké narodilo 53 dětí a zemřelo 50 lidí (k 22. 12. 2015)

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Vítání občánků proběhne v únoru v sobotu 13. 02. 2016 od 14.00 hod. Platí pro děti narozené od 1. září do konce prosince. Rodiče s trvalým bydlištěm na Hluboké, nepamene se na matrice přihlásit.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych vám popřál šťastný, úspěšný a spokojeně prožitý nadcházející rok 2016.

Všichni sledujeme zprávy, čteme noviny a zajímáme se o dění okolo nás. Jsou na světě věci, které neovlivníme, a tak se s nimi netrapme. Naštěstí jsou tu i věci, které ovlivnit můžeme. Buďme milí na své okolí, pomáhejme si navzájem. Pečujme o svoji rodinu, dbejme na vzdělání a výchovu svých dětí a vnuků. Zajímejme se o dění v naší obci a ovlivňujme jej. Zajímejme se o dění v našem kraji i v naší zemi. Podporujme spolky a společenský život v našem městě, účastněme se na něm. Chraňme a rozvíjme národní i regionální zvyky a tradice, folklór a přírodní dědictví. Žijeme sice v globalizovaném světě,

v Evropské unii, ale doma jsme tady. Tady, kde žijí naši blízcí, naši přátelé, tady, kde známe svoji historii a své okolí. Hluboká nad Vltavou, jižní Čechy, Česká republika. Buďme hrdí na svoji vlast a na svoji historii. Když bude ohrožena, braňme ji. Je to přeci náš domov.

Možná se vám zdá letošní novoroční přání trochu patetické, ale nadcházející rok 2016 nevidím jako jednoduchý. Z mnoha důvodů a podle mnoha analytiků se Evropa nachází v největším ohrožení od konce druhé světové války. Pevně věřím, že všechny problémy ustojíme. Držme si palce!

Úspěšný a klidný rok 2016 v Hluboké nad Vltavou vám přeje

Tomáš Jirsa, starosta města

Pozn. redakce:

Letos to bude 25 let, kdy se nynější pan starosta Tomáš Jirsa přistěhoval natrvalo na Hlubokou (roku 1991). Je to také 25 let, kdy se stal tajemníkem městského úřadu. Dvaadvacet let bude hlubockým starostou (od roku 1994) a dvanáct let senátorem (2004).

V roce 2015 jsme oslavili např. 20 let s Panoramou, i 55 let se Zpravodajem, z toho už 20 let s mými úvodníky...

Protože čísla mi dělají odjakživa problém, budu ráda, dáte-li mi vědět, jaká která výročí se města Hluboké či místních osobností týkají letos.

Bohužel, i my, duchem mladí, nečekaně zjišťujeme, že uplývají čtvrtstoletí či půlstoletí od chvil, kdy jsme byli ještě mladší, a kdy se děly různé státotvorné či obecní události.

Bude dobré na ně vzpomenout a zmapovat je.

Z jednání zastupitelstva

■ Zastupitelstvu byl předložen návrh rozpočtu města na r. 2016, v členění příjmy a výdaje. Zařazeny jsou známé a očekávané příjmy a výdaje. Zařazeny jsou známé a očekávané příjmy a výdaje a jsou zpracované připomínky došlé po předložení návrhu radě města. Rozpočet je vytvořen jako schodkový s tím, že schodek ve výši 11 560, 653 Kč je vyrovnán zařazením předpokládaného přebytku hospodaření. Návrh byl projednán ve finančním výboru s tím, že tento návrh bude předán zastupitelům k připomínkám. Po doplnění bude dále projednáván tak, aby mohl být předložen ke konečnému projednání zastupitelstvu města na začátku roku 2016.

■ Na základě předloženého materiálu byly projednány žádosti o poskytnutí dotace na činnost sportovních organizací v rámci schváleného rozpočtu:

- zastupitelstvo města souhlasí s vyplacením dotace na sportovní činnost a provoz TJ Hluboká
- zastupitelstvo města souhlasí s vyplacením dotace na sportovní činnost a provoz TJ Sokol
- zastupitelstvo města souhlasí s vyplacením dotace na sportovní činnost a provoz pro golfový klub Hluboká nad Vltavou

■ Město již delší dobu usiluje o převod pozemků nacházejících se pod komunikací Nad Parkovištěm z vlastnictví státu do vlastnictví města. Komunikace je totiž ve vlastnictví města a pro případné získání dotací na opravy či úpravy (křižovatka pod sýpkou) je třeba sjenotit vlastnictví stavby a pozemku pod stavbou. Z jednání se tátním pozemkovým úřadem vyplynula možnost převodu dotčených pozemků coby pozemků zastavěných veřejně prospěšnou stavbou – komunikací a veřejnou zelení a je třeba podat příslušnou žádost.

■ Městskému úřadu byla doručena darovací smlouva, dle které by město mělo bezúplatně převést do vlastnictví Jihočeského kraje pozemky nacházející se pod komunikací a v její bezprostřední blízkosti v Muničích – Zahájí. MÚ k věci uvádí, že darování shora uvedených pozemků nebylo v orgánech města projednáno a není mu ani známo, že by JČK o převod předmětných pozemků požádal či o tomto

převodu bylo v poslední době jednáno. Stavební a bytová komise rady města věc projednala a převod nedoporučila vzhledem k charakteru pozemků, tvořících strategickou komunikaci k případnému průmyslovému využití. Zastupitelstvo města nesouhlasí s bezúplatným převodem těchto pozemků.

■ Zastupitelstvo souhlasí se zřízením služebnosti ve prospěch města na zřízení monitorovacího vrtu podzemní vody pod Boušův lesíkem u skládky TKO Muničích.

■ Zastupitelstvo souhlasí s umístěním sloupů veřejného osvětlení v souvislosti s akcí Bezpečnost a ochrana dětí a mládeže ve městě Hluboká – přechod u zastávky U Pulců.

■ Pan starosta poděkoval panu Šťastnému za realizaci projektu nových tištěných materiálů, propagujících město v rámci rozvoje turistického ruchu a zároveň poděkoval paní Chromé za uspořádání Krampus show, kterou navštívilo vysoké množství diváků.

Zpívání koled v zimní zahradě zámku 24. 12. 2015

KOTLÍKOVÉ DOTACE

Uzávěrka: 31. 3. 2016

Pro fyzické osoby a jejich rodinné domy.

Více informací je na <http://kotlikovedotace.kraj-jihocesky.cz/>

Foto: Facebook města

Romantický Štekl

Hotel Štekl právě oslavil dvacet let ve své nové podobě.

Ze smutné opuštěné rozpadlé ruiny prorostlé keři se tehdy narodil luxusní čtyřhvězdičkový hotel.

Romantický, pohádkový, s nádvořím jako stvořeným pro svatby a venkovní slavnosti.

Naposled jste v něm poslední adventní víkend mohli navštívit příjemný vánoční jarmark. Sice zatím bez sněhových vloček, ale s krásnými dárky pro radost.

Zastavili jsme se v hotelu na dobrý oběd a prohlédli si nově rekonstruované wellness centrum. Není k dispozici jen hotelovým hostům. Navštívit hotelovou relaxační zónu si může dopřát kdokoli. Jestli jste si dali do nového roku předsevzetí, že si občas zaplavete, zaposilujete, navštívíte saunu nebo si dopřejete masáž, máte možnost. A navíc můžete trénovat rychlou chůzi zámeckou cestou do kopečka.

O hotelu Štekl jsme si povídali s jeho ředitelkou, paní Renatou Suchomelovou.

Nedávno jste dokončili renovaci hotelové relaxační zóny. Co všechno v ní najdeme?

Byla to velká investice a díky ní proběhla důkladná rekonstrukce. Ale výsledek za to stojí. Odpočinkovou zónu hotelu jsme rozdělili na tři části. Jedna je veřejná, pro

hotelové hosty zdarma, pro ostatní za vstupní poplatek. Mohou ji využívat lidé z Hluboké, Budějovic, kdokoli. Protože o víkendu bývá obsazenost hotelu největší, otevíráme wellness pro nebytové hosty od neděle odpoledne do pátku dopoledne.

Ve veřejné zóně najdete bazén s protiproudem, prohřívání lavice, whirlpool pro osm lidí a Kneippův masážní vodoléčebný chodník – zdravou lázeň pro nožky se střídáním teplé a studené vody. A také je k dispozici parní kabina, která využívá působení vlhkého tepla – navíc s různými příjemnými vůněmi éterických olejů. Levandule, jehličňany, vánoční vůně. K dispozici je odpočivná místnost s lehátky, kde je možné se příjemně uvolnit a odpočinout, navíc je odtud z oken nádherná vyhlídka do krajiny přes Munický rybník na Kleť a dál. Teď v zimě, když není listí na stromech, je vidět opravdu daleko. Užít si volný čas v intimním prostředí našeho wellness je opravdu pohodový zážitek.

Je třeba se k návštěvě objednávat?

Je to lepší, ale návštěvníci mohou přijít i bez objednání. Přes týden to není vůbec žádný problém, o víkendu bývá relaxační zóna více obsazena hosty hotelu.

A k čemu zvou další dvě zóny?

Druhá zóna je sportovní. Tady máme dvě krásné bowlingové dráhy s posezením, barem. Samozřejmě jsou kvalitní posilovací stroje ve fitness a naší novinkou a chloubou je golfový тренаžer. Momentálně tady trénují junioři golfového klubu z Hluboké, pro zimní období a udržení formy ideální možnost!

Velmi příjemná je relaxační zóna. Tam jsou k dispozici dvě místnosti pro thajské masáže, kde masírují rodilí Thajky, a masírují opravdu dobře.

A asi nejkrásnější, co se nám opravdu nejlépe povedlo, je privátní whirlpool a privátní sauna. Velké prostorné místnosti, s velkou plazmovou obrazovkou, polohovatelné dvoulůžko, pohodlná křesílka. To je téma pro zamilované, dárek pro Valentýna, narozeniny, pro dvojici, která chce v atraktivním prostředí a soukromí prožít příjemný čas. Se sklenkou sektu, kdy láhev je v ceně, s romantickým osvětlením se svíčkami.

Díky naší romantické hotelové filosofii hosty příliš nenutíme do sportovních aktivit, pokud ale zájem mají, město Hluboká jich má k dispozici nepřeberně. My nabízíme park, se kterým sousedíme, možnost procházek, blízkost zámku, a teď v zimě rozpálený krb se skleničkou svařeného vína. A samozřejmě výborný jídelniček.

A také stále vymýšlíme nové zážitkové balíčky, například golfový trenážer včetně trenéra, privátní zóny nejen pro zamilované páry, ale třeba pro zimní „dámskou (nebo pánskou) jízdu“ a jiné kombinace příjemných zážitků.

Takže jste svatební hotel plný šťastných novomanželů?

Jsmo romantický hotel vedle pohádkového zámku, našimi hosty svatebčané bývají často, je tedy logické, že nabídka našeho hotelu se téhle představě přizpůsobuje. Ale rozhodně novomanželé nejsou naši jediní hosté. Naši hosté jsou různí a jsme také rádi, že naši hlavní klientelou je česká klientela. Máme samozřejmě také zahraniční hosty, jsou to velké cestovní kanceláře, tour operátoři, kteří k nám vozí Asiaty, Němce, Američany... Ale víkendové pobyty a privátní pobyty nám z 90 % naplňuje česká klientela. A to nás těší.

Jak to bylo na Vánoce?

Na Vánoce tady míváme německé turisty. Už osmý rok nám je vozí stejná cestovní kancelář, která nám zaplní hotel v čase, kdy většina lidí zůstává doma a slaví rodinné vánoční svátky. Tihle hosté u nás stráví Vánoce a kompletně celého Silvestra. Navíc se nám každý rok vrací nejen stejná cestovní kancelář, ale vracejí se s ní i klienti, kteří u nás už byli. Jsou to většinou lidé staršího věku, kteří už třeba netráví Vánoce s rodinou, nebo ji nemají, nejsou to třeba ani páry, ale jednotlivci. Místo, aby smutnili osamělí doma, tak raději v tomhle období cestují, poznávají jiné kraje, jsou ve společnosti a baví je to.

Takže hotel je ve službě na Štědrý den i na Silvestra.

Já si nevzpomínám, že bych za posledních 20, možná už 25 let, měla volné svátky. Personál v tomhle období dělíme v podstatě na dvě skupiny. Ti mladí pracují přes Vánoce a služba jim nevádí, ale pak si zase přejí, aby měli volno na Silvestra, aby si ho užili po svém. A zaměstnanci, kteří už mají rodiny, si zase přejí prožít Ježíška doma s dětmi, takže slouží raději na Silvestra a jsou také spokojeni.

A jaké se podává vánoční menu? Naše klasické české?

Němci nejedí k večeři kapra, chtějí kachnu nebo husu. Takže připravujeme na Vánoce menu dvojí. Jedno pro hosty, kteří jdou kolem, podívat se na zámek nebo na procházku, tak to je naše klasické české štědrovečerní s kaprem. A pro německé a ostatní hosty pečeme většinou kachnu.

Neříkala jste před časem, že máte na Šteklu převážně dámské manažerské obsazení, zatímco v hotelu v Českém Krumlově, který

také patří pod vaši správu, zase spíše pánský kolektiv?

A to se teď trochu změnilo, usmívá se paní ředitelka. Dvě z mých kolegyní tady na Hluboké mají nyní mateřské povinnosti. Před dvěma měsíci se narodilo první miminko, samozřejmě jsem dopředu uhádla, že to bude kluk, a další dítětko se narodí začátkem února, kolegyně Jana před pár dny odešla na mateřskou. I tady počítám s chlapečkem. Takže ze tří velmi dobrých manažerek momentálně dvě mimo službu!

Výborně, gratulujeme! Vedení hotelu asi nadšené není, ale svědčí to o tom, že je tady na Hluboké a hlavně na Šteklu zdravé ovzduší.

Ano, zdá se. Tím pádem mám ale momentálně i na Hluboké kolem sebe také pány manažery.

A je většina vašich odborníků absolventy hotelových škol?

Ne. Potřebujeme ty nejšikovnější a nejschopnější lidi. Ti nejlepší a nejloajálnější zaměstnanci nemusejí mít výhradně hotelovou školu. Někdo má gymnázium, někdo ekonomku. V hotelu není důležitý a méně důležitý zaměstnanec. Všichni dohromady tvoří dobré jméno hotelu a jeho atmosféru. Portýr je ten první, kdo přijde do styku s hostem – ani on nemá hotelovou školu, a přesto to s hosty umí skvěle.

Hotel je živý organismus, kde se všichni prolínají a všichni musí mít na mysli blaho hosta.

Máte na nový rok 2016 další velké hotelové plány?

Tak takhle velké plány, jako byla náročná rekonstrukce wellness, pro tento rok opravdu nemáme. Samozřejmě v hotelu probíhají menší renovace a zlepšování v podstatě neustále. Teď jsme potahovali a vyvažovali kulečník, ale o těchto »drobnůstkách« ani nehovoříme. Rádi naše hosty rozptýlujeme různou nabídkou zpestření volného času. A jsme rádi, když si našich akcí všimnou i místní lidé a také se přicházejí podívat.

Z pohledu našich hostů nás zamrzelo, že státní zámek Hluboká byl zavřený už poslední adventní víkend a přes celé svátky, takže zámecká vánoční atmosféra tentokrát bohužel úplně chyběla.

Co říkáte na objednávky noclehů v hotelích na poslední chvíli? Klient si počká a objedná nocleh ve čtyřhvězdičkovém hotelu za hubičku. Jak se na to dívá pragmatická ředitelka hotelu? Je to tak dobře?

My to děláme také, i další hotely se řídí podle leteckých společností a velkých cestovních kanceláří. Ale víte, jak hlavně rezervace funguje v poslední době? Myslíte si, že je nejvíce nabídek na bázi last minute? Omyl.

Už ne. Dnešní hotelová strategie odměňuje toho, kdo si zarezuje hotelové služby co nejdříve. To je teď prioritní myšlenka.

Vy si můžete určit obsazení hotelu v sezóně 70 % a v mimosezóně 50 %. Protože, víte, co je pro hotel nejdražší? Co vás nejvíc stojí? Prázdná postel! Platíte zaměstnance, veškerou hotelovou obsluhu, platíte teplo, provoz, všechno – i kdyby v hotelu nespál žádný klient.

Proto v hotelech většinou fungují výhodné bonusové systémy. Když se ubytujete ve stejném hotelu, nebo řetězci hotelů častěji, jste odměněni.

Dřív se pracovalo na bázi pultové ceny, a z těchto cen se pak dávaly slevy. Dnes se pracuje na bázi »BAR« ceny, tedy se zárukou nejlepší možné ceny, a ty ceny jsou každý den jiné. Jejich výše se určuje na několik měsíců dopředu, podle obsazenosti, sezónnosti, podle atraktivity místa, termínu. S cenou se prostě pořád pracuje. Ne, na to nemáme žádné počítačové programy, na to máme dobré poradce. Nemůžeme všechno stihnout a vědět, potřebujeme experty. Každé řemeslo potřebuje svého odborníka. Nemůžete si myslet, že zvládnete všechno: řídit hotel, marketing, rozumět technologiím, kuchyni a vaření, i uklízení. Jenom hlupák se obklopuje neschopnými lidmi.

Nedávno jsme přespávali v Praze, malém hotýlku v Nuslích. Bylo mi líto, že personál byl vlastně kompletně ruského původu, shodou okolností byla také většina hostů ruský mluvících. Personál byl příjemný, a já nejsem žádný xenofob, ale ráda bych v Čechách, nebo i v zahraničí v hotelích vnímala místní atmosféru.

Většina velkých hotelů či velkých řetězců má nastavena určitá pravidla a je vedena tak, že vlastně ani nepoznáte, v jaké zemi se právě nacházíte. Ale v menším, ať českém či zahraničním hotýlku, by to mělo vypadat jinak. Jestli chce někdo dobře pochopit hotelovou filosofii, měl by si přečíst knížku Hotel od Arthura Haileya. I když je to knížka 30 let stará, ty základní pravdy tam určitě zůstávají a myslím, že čtenáři velmi dobře přiblíží hotelový svět.

Hotel je skutečně kolektivní zařízení, kde všichni závisí na všech, a připomíná lidské mravenišť.

Co popřejete vašemu hotelu do nové sezóny, paní ředitelko?

Přála bych hotelu ještě o trochu vyšší obsazenost než byla v roce 2015, přála bych mu ještě víc českých hostů, a to nejenom o víkendu, přála bych nám všem, aby hosté tady u nás byli hosté spokojení. A přála bych si, aby se nejen hlubochťi, ale i lidé z jižních Čech konečně přestali Šteklu bát.

Zatímco ti vzdálenější se nebojí a přijíždějí, ti bližší mají pocit, že tady jsme jenom pro turisty. Ale tak to prostě není. My děláme obědová meníčka za 99 korun a děláme je každý den. Tak ať přijdou ochutnat. Máme krásné wellness a máme je pro všechny, nejen pro hotelové hosty. Náš vánoční i velikonoční jarmark mají prodejci rádi, protože je jim tady dobře – a prodávají tady i hlubocké rukodělné výrobky. Všechny stánky přináší nabídku vkusného a kvalitního zboží.

Máme tady akce, které jsou tak příjemné a milé, že se personál dohaduje – a to myslím naprosto vážně – kdo bude mít službu, aby tady mohl být. Vystavovatelé přiznají, že tady neprodají tolik, jako v Budějovicích na náměstí, ale že se sem těší.

Je to tady na nádvoří i uvnitř hotelu totiž krásné.

Zamýšlíme se nad pocitem, který někdy sdílí část hlubockých občanů. Že totiž velké monstrózní akce na Hluboké jsou vlastně určeny hlavně pro lidi z Budějovic či odjinud, protože se na ně sjede celý hlučný dav. A hlubockí se uklidí raději někam jinam. A proto také občas sami hlubockí chtějí zažít nějaké komornější domácí akce. Nádvoří Šteklů i Knížecí dvůr působí intimnějším dojmem, než velká náměstí plná jarmarečních stánků, se spoustou jídla a pití. Mateřské centrum letos uspořádalo rozsvícení vánočního stromu na náměstí jen pro místní rodiny s dětmi. Nebo chodí zpívat koledy s dětmi do parku k jezírku v úzkém kroužku, a vyhnou se hojně navštívenému zpívání v zimní zahradě. Stejně tak si koledy začali zpívat Záměstčtí...

A hotel Štekl, byť se do něj vejde hodně hostů, přesto působí velmi příjemným komorním dojmem. Budova Šteklů je výjimečně zajímavá stavba, zámku velmi podobná. A tak když už nemůžeme přespat v komnatách kněžny Eleonory, obědvat nebo snídat přímo na zámku Hluboká, v hotelu Štekl si tenhle zážitek dopřát rozhodně můžete. Anebo se sklenkou sektu vyhlížet do kraje a koupat se přitom v bublinkách...

Facebook: hotel Štekl Hluboká nad Vltavou
webové stránky: www.hotelstekl.cz

Wellness

Relax pro tělo i duši.

Hotel Štekl nabízí svým hostům luxusní wellness centrum, které bylo dokončeno v červnu 2015.

Vstup do relaxační zóny mají naši hosté zdarma a nemusí kvůli wellness zážitkům opouštět prostory hotelu.

Wellness je dokonalým místem k odpočinku a zábavě v každém ročním období. Kompletní přestavba měla jediný cíl: naplnit i ty nejvyšší nároky našich hostů.

V relaxačním centru najdete bazén s protiproudem, oblíbený whirlpool pro 6 osob, solnou parní kabinu, Kneippův chodník a odpočinkovou místnost. Mezi novinky patří dvě bowlingové dráhy s přilehlým barem a golfový simulátor s nejnovějším softwarem. Exklusivní novinkou jsou originální thajské masáže, které pro hotel ŠTEKL zajišťuje firma TAWAN.

Pro naše náročné zákazníky a ty, kteří chtějí mít absolutní soukromí, nabízíme luxusní privátní wellness zónu s whirlpoolem a saunou.

V naší nabídce nechýbí ani perfektně vybavená posilovna.

Můžete se tak spolehnout, že váš pobyt se stane zároveň relaxací i dobou aktivního odpočinku.

Pro všechny hotelové hosty nabízíme volný vstup do relaxační zóny, která zahrnuje bazén s protiproudem a chrlíčem, Whirlpool, solnou parní kabinu s odpočinkovou místností, Kneippův chodník a fitness.

Pro neubytované hosty je možný vstup do této relaxační zóny od neděle 14.00 hodin do pátku 14.00 hodin.

WELLNESS OTEVÍRACÍ DOBA

Pondělí	08,00 - 11,00 / 16,00 - 21,00
Úterý	08,00 - 11,00 / 15,00 - 21,00
Středa	08,00 - 11,00 / 15,00 - 21,00
Čtvrtek	08,00 - 11,00 / 15,00 - 21,00
Pátek	08,00 - 11,00 / 14,00 - 22,00
Sobota	09,00 - 22,00
Neděle	09,00 - 20,00

CENÍK

180 Kč / 1 osoba / 1 hodina
100 Kč / 1 osoba / každá další započatá hodina
120 Kč / dítě do 12 let / 1 hodina
80 Kč / dítě do 12 let / každá další započatá hodina

Oranžový přechod v Hluboké nad Vltavou

Přechod pro chodce přes Pražskou ulici v Hluboké nad Vltavou získal nové osvětlení za 103 500 korun. Frekventované místo v zastávbě rodinných domů a těsné blízkosti mateřské školy se díky světlu stalo přehlednějším a bezpečnějším pro všechny chodce včetně malých dětí, kteří přes něj denně přecházejí. Pod dohledem odborníků z BESIP podpořila jihočeskou Hlubokou v realizaci projektu Nadace ČEZ.

Přechod přes Pražskou ulici je navíc situován v těsné blízkosti autobusové zastávky a hlubocké mateřské školy. »Denně přes přechod přejdou desítky chodců. Pravidelně jej užívají obyvatelé z okolí a hlavně rodiče s malými dětmi, které navštěvují blízkou školku. Přítomnost dětí a často spěchajících cestujících vyžaduje opatrnost řidičů, které nahrává pouze dokonale přehledná dopravní situace,« říká starosta Hluboké nad Vltavou Tomáš Jirsa. Komplikovanému místu v ulici Pražská však dosud chybělo kvalitní osvětlení, a zejména za tmy a snížené viditelnosti se proto stávalo nebezpečným pro všechny pěší i řidiče.

Zastupitelé Hluboké se tedy rozhodli kritickou zebru osvětlit. V tom jim částkou 103 500 korun pomohla Nadace ČEZ. Ta pod dohledem odborníků z řad krajských zástupců BESIP osvětluje nebezpečné přechody od roku 2013. Dopravně nebezpečných míst je však stále dost, proto v instalaci bezpečnostních prvků pokračuje i letos. »Kritické přechody často bývají v blízkosti školek a škol a nebezpečné jsou tak zejména pro malé děti, podobně jako zde v Hluboké. Situace si v takovém případě žádá opravdu maximální obezřetnost a důraz na prevenci, k čemuž kvalitní osvětlení nepochybně patří,« rekla Michaela Žemličková, ředitelka Nadace ČEZ.

Školky

Všechny školky a hlavně školkové děti nemyslely před Vánoci jen na svou očekávanou radost z dárků. Do školky přinesly své hračky, puzzle, ba i kousky oblečení a vše poslaly do Kostelce, azylového střediska, pro radost tamějším dětem. Navíc ještě nasušily pečivo, ze kterého se budou radovat zvířátka v zoo.

Všechny školky na Hluboké tak učí své svěřence myslet na to, že

Vánoce nejsou jen časem, kdy dárky dostáváme, ale také časem, kdy více než na sebe máme pomyslet na radost druhých.

Všem hlubockým občanům přejí děti i paní učitelky ze školek krásný nový rok. A dodávají, že rodinná pohoda a společně strávený čas je vzácnější, než všechny dárky.

Země pro Tebe

- V Hluboké nad Vltavou vznikl nový spolek Země pro Tebe

Vážený spoluobčané,

rád bych Vám tímto s radostí sdělil, že v Hluboké nad Vltavou vznikl nový spolek Země pro Tebe, jehož hlavním posláním je v nejobecnější rovině rozvoj občanské společnosti.

Tento pojem se ve veřejném prostoru už dnes neslyší tak často, jako tomu bylo za mého dětství, za doby prezidenta Havla. Osobně si myslím, že se od té doby vyhloubilo mezi lidmi mnoho propastí a přestaly se stavět nové mosty, které by je mohly opět spojit. Stále více přemýšlíme v definitivních a jednoduchých kategoriích a zapomínáme naslouchat druhým. Proto jsem považoval za podstatné hlouběji se nad tímto pojmem zamyslet (viz můj krátký příspěvek Občanská společnost).

Za spolek Země pro Tebe si Vás dovoluji průběžně informovat o naší činnosti a občas otevřít nějaké pro nás aktuální téma. V současné době pomáháme se založením Potravinové banky pro Jihočeský kraj a také při zimních a občas smogových procházkách přemýšlíme o stavu našeho ovzduší (viz mé dva další příspěvky).

V případě, že by Vás naše činnost zaujala či byste s námi chtěli navázat spolupráci, neváhejte mě kontaktovat na e-mail: zemeprotebe@centrum.cz. Budeme vděční i za Vaše nápady, podněty a připomínky.

S přáním všeho dobrého

Jindřich Petr, předseda spolku Země pro Tebe

Občanská společnost

Občanská společnost je síť dobrovolných, nestátních a politicky nezávislých organizací, spolků a iniciativ, a angažovaných jednotlivců, kteří se hlásí k určitým hodnotám a ideálům, a tyto se snaží prosazovat ve veřejném prostoru.

V běžné řeči je dnes pojem občanská společnost často mylně chápán jako cosi protipolitického až protistátního, jako protiklad státních institucí. V tom smyslu mohou demokraticky zvolení zástupci přijímající politická rozhodnutí chápat občanskou společnost a její představitele jako nutné zlo před volbami a obtížný hmyz po volbách. Zástupci občanské společnosti pak mnohdy

vedou donkichotský boj proti systému a zlobí se na politiky, že jejich rozhodnutí nejsou dokonalá a ideální.

Občanská společnost ale není ze své podstaty apolitická a je pro demokracii velice důležitá. Občanská společnost využívá zákonné prostředky k ovlivnění politických rozhodnutí – může to být petice, veřejné shromáždění, průvod, nebo i jen osobní dopis ministru. Občanská společnost ale není na současné politické reprezentaci závislá a není součástí žádné politické strany či hnutí.

Těm by měla naopak s určitým nadhledem neustále vymezovat mantinely z pohledu základních demokratických hodnot.

Občanská společnost může efektivně suplovat i některé funkce státu. Nikdo nás přece nenutí čekat, že dostaneme vyhláškou nařízeno zakládat aleje nebo projevovat laskavost potřebným. Předpokladem demokracie je totiž neustálá péče o ni a drobná práce spojená s drobnou obětí vlastního času a energie každého z nás.

Občanská společnost tedy otevírá otázku po smyslu občanského soužití, vrací do veřejného prostoru diskusi a poukazuje na základní hodnoty demokracie. S orgány státní správy a samosprávy a s odpovědnými politiky by však měla bezpodmínečně otevírat diskusi a spolupracovat. Žádný člověk totiž není ostrov.

Budeme mít v ČR čistší vzduch?

V České republice žije asi jedna třetina obyvatel v oblastech s překročeným imisním limitem pro koncentraci prachových částic a přibližně jedna polovina v oblastech s překročenými limity pro koncentraci benzopyrenu. To samo o sobě asi není příliš alarmující, stačí srovnat nás třeba s čínským Pekingem, kde už kvůli znečištěnému ovzduší nevidíte ani jeden den v roce na obloze slunce.

Myšlenka na téměř deset procent dětí trpících astmatem v ČR (v některých lokalitách na Ostravsku je to až čtyřicet procent) zamrzí více, to už se nás týká osobněji.

V současné době se projednává novela zákona o ovzduší, která by měla umožnit větší kontroly spalování v domácnostech a jejich přísnější sankcionování. Nechci být pesimista, ale nevěřím, že se tím až tak moc změní. V posledku jde vždy jen a jen o lidi a jejich přístup ke svému okolí. Ani sebelepší legislativa nás nespasí, čistší vzduch si musíme udělat sami.

V této oblasti totiž také neplatí obligátní bédování nad nemožností jednotlivce cokoli změnit. Chtělo by se svést současný stav na průmyslové provozy, ale čísla svalují odpovědnost na nás všechny – necelých 40 % všech prachových částic a 90 % benzopyrenu pochází z lokálních topenišť.

Co se tedy dá udělat ještě dnes?

1. Přestat doma v kamnech spalovat odpady a nekvalitní paliva – tj. plasty a PET lahve, chemicky ošetřené a mokré dřevo, celobarevné letáky a časopisy, pneumatiky, bioodpad (zbytky ze zahrady, tráva, listí), nebezpečné odpady, nekvalitní uhlí.

2. Přejít ze spalování uhlí na zemní plyn, biomasu (dřevo, pelety atp.) či využití tepelných čerpadel – s možností využití kotlíkových dotací Jihočeského kraje.

3. Šetřit energií, třídit odpad, kompostovat.

4. Mluvit se svými sousedy – v případě extrémních situací můžete kontaktovat městský úřad či policii, mnohdy ale stačí pohovořit se svými sousedy – malý osvětový letáček do schránky, nadhozené téma v hospodě, vlastní příspěvek do diskuse, to udělá často více, než deset stížností.

V případě, že byste se chtěli o dané problematice dozvědět více, neváhejte nás kontaktovat na e-mail: zemeprotebe@centrum.cz.

Rodí se potravinová banka pro Jihočeský kraj

Potravinové banky (dále i „PB“) jsou spolky různých subjektů – charitativních organizací, poskytovatelů sociálních služeb, dobrovolnických spolků i prostých nadšenců pro věc. Každý kraj v České republice bude mít po založení PB v Jihočeském kraji jednu oficiální potravinovou banku, přestože národní sbírka potravin běží pod vedením České federace potravinových bank již tři roky po celé ČR.

Potravinová banka je jakýmsi prostředníkem mezi výrobcí a prodejci potravin na jedné straně a neziskovými a sociálními organizacemi na straně druhé. První mohou zdarma darovat přebytky potravinové bance, a ta je pak rozděluje zájemcům z řad neziskového sektoru, kteří je v podobě různých balíčků, jídelního stravování či sociálních obchodů poskytují potřebným.

Do činnosti PB se však může zapojit i široká veřejnost, a to poskytováním darů potravin ve sbírkách v supermarketech, při národní sbírce potravin ale i přímo potravinové bance. Potraviny pro PB musí splňovat hygienické a zdravotní standardy a jejich původ musí být dohledatelný. Není tedy bohužel možné upéct štrůdl a ten přivést do potravinové banky jako dar. Vhodné jsou především potraviny s dlouhou dobou trvanlivosti, možný je i finanční dar a ten nejceněnější dar – dle mého soudu – dar vlastního času při dobrovolnické práci.

Pokud Vás myšlenka potravinové banky zaujala, více může najít na stránkách www.potravinovabanka.cz. V případě zájmu o zapojení do aktivit Potravinové banky pro Jihočeský kraj mě můžete kontaktovat na e-mail zemeprotebe@centrum.cz.

Jindřich Petr, předseda spolku Země pro Tebe

INZERCE

▪ Salón v Hluboké nad Vltavou

v panelovém domě pod kinem PANORAMA na adrese: Nerudova 825

MASÁŽE

Relaxační, regenerační, sportovní

Thajská olejová masáž

Čokoládová masáž

Medová, jogurtová, breussova masáž

Baňkování

Reflexní masáž chodidel

Anticelulitidová masáž s ozónovým zábalením

Indická masáž hlavy

PEDIKÚRA, MANIKÚRA

Základní ošetření rukou a nohou se zábaly

Prodej dárkových poukazů

Objednávky přijímám na tel.: 607 731 563

Na Vaši návštěvu se těší

Blanka LOMNICKÁ

▪ Firma Robert Bosch hledá

k dlouhodobému pronájmu dům v Hluboké nad Vltavou. Prosím volejte tel. číslo: 728 523 613.

Průvodce po 10 nejpohádkovějších hradech a zámcích v Česku

Končí čas zimního studia, bude potřeba získané znalosti ověřit v praxi. Po pravidelné vánoční porci filmových pohádek si při prvních jarních výletech vyzkoušejte, jak pozornými diváky jste byli. Protože jaro tady bude cobydup.

A hned, co se otevrou české hrady a zámky, sídla nejenom Karla IV., Rožmberků, Schwarzenberků, Heralta z Kunštátu nebo Anny Marie Toskánské, ale také prince Miroslava, Zlatovlásky i Slunečníka, Měsíčníka a Větrníka.

Milovníci historie možná lehce ohrnou nos, ale pro většinu turistů je zajímavější pátrat po tom, která pohádka se na zámku či hradu natáčela, než která panovnická větev dostavěla hlásku a opravila padací most. Zkuste si malý test: Od konce čtrnáctého století stojí jedenáct kilometrů od Rakovníka **hrad Krakovec**. Na jeho správě a opravách se podílel Jindřich Lefl z Lažan. Znáte ho? Tentýž hrad také pomáhal opravovat Vilém Brtník z Brtníku, který vychovával dceru Leontýnku, a rád si přihnul z velké lahve francovky Alpy. Znáte ho? Viléma už asi ano, ze slavné filmové pohádky *At žijí duchové*, která se právě na Krakovci natáčela.

Ještě jedna kontrolní otázka k témuž hradu: Věděli jste, že hrad sloužil k tomu, aby odtud Jan Hus psal listy svým přátelům, a sepsal zde i svou poslední vůli? Mnohem známější je mezi lidmi fakt, že majitel samoobsluhy v podhradí Jouza chtěl v chátrající věži pěstovat žampiony. Jeho švagrová Pilátová, přezdívaná »Černá kronika«, ho za to na schůzi v refrénu písničky chválila:

*Zlatá slova, zrak mi plane,
to je švagře zlatý důl.
Žampiony nadívané,
máslo, žloutky a pak sůl...*

Až na Krakovec dorazíte, možná se vám v hlavě přehraje ještě jeden výjev. Radoslav Brzobohatý v upnutém koženém kabátku a ousanými dlouhými vlasy tu jako vládce Mrakomor šermuje s Jurajem Ďurdiakem coby princem Velenem. Vybíhají po schodišti vysoko na zeď hradu, aby se vzápětí utkali na nádvoří. Mrakomor zády ke zdi nestihne odvrátit Velenův výpad, ten ho kordem připíchne ke zdi a z Mrakomora vytéká proud vody. Pohádka *Princ a Večernice* se tu natáčela jen dva roky po komedii *At žijí duchové*.

Je zajímavé přímo na místě pozorovat, jak se jedno místo dá využít ve dvou různých pohádkách, veselé i napínavé. V komedii byl Krakovec dozdoben například novou střechou na hlavní věži, v boji prince Veleny o ruku Večernice filmaři naopak využili syrového charakteru zříceniny.

Při prohlídkách hradů a zámků si zkuste vybavit, jak vypadaly právě na televizní obrazovce. Možná si povšimnete, jak často ve filmech vlají z oken i balkonů různé vlajky a fábory a že leckdy bývají v pohádce ve zdi zavřená dřevěná vrata tam, kde ve skutečnosti nejsou. Je to totiž ten nejjednodušší způsob, jak se při natáčení vypořádat s nevhodnými moderními úpravami hradu. Vlajkami se dobře zakrývají hromosvody na zdi, falešná vrata dokáží skrýt elektrické rozvaděče.

Králem (psát v souvislosti s hrady a zámky o »mistrovi« se tu jaksi nehodí) filmových proměn byl při natáčení pohádek kameraman Vladimír Novotný, který od šedesátých do osmdesátých let připravoval nejrůznější originální triky. Elegantly se například vypořádal s tím, jak do opravy Brtníku, tedy Krakovce, zapojit v jednom záběru děti i trpaslíky.

Využil jednoduše perspektivy. Děti postavil blíž ke kameře na vyvýšený terén. K nim zároveň umístil skutečné rekvizity: necky s maltou, kolečka, zednické lžíce. Mnohem dál od kamery a o něco níž hráli dospělí herci v kostýmech trpaslíků. Skrz objektiv kamery, kdy se v její ose ocitl první i druhý plán, pak vše vypadalo »opravdově«. Vzdálení dospělí herci se zmenšili na trpasličí velikost a v zákrytu skutečných rekvizit snadno vyvolali v divákovi iluzi, že zednická

lžíce je třikrát větší než oni. Pokud si s sebou na Krakovec vezmete fotoaparát, můžete si sami takový trik na snímku do rodinného alba vyzkoušet. Pravděpodobně si z takového výletu budete tuto trpasličí epizodu pamatovat déle než fakt, že hrad byl postaven roku 1383 pro purkrabího hradu Křivokláta Jíru z Roztok.

Hluboká: *Pyšná princezna a němý gentleman s buřinkou*

Ano, první česká filmová pohádka z roku 1952 *Pyšná princezna* se natáčela na těch nejvíce fotogenických místech celé republiky, a tak ani Hluboká nemohla ve filmu chybět. Právě tady bylo sídlo Půlnočního království, které bylo domovem pyšné princezny Krasomily. Telč patří ve filmu králi Miroslavovi, ale věž českokrumlovského zámku si filmaři vypůjčili pro vylepšení telčských záběrů. U zrodu filmu na motivy pohádky Boženy Němcové *Potrestaná pýcha* byly záběry natočené v Třeboni a vesničce Ounuži, Českých Budějovicích, ale i v severních Čechách: v Dolském mlýně u Jetřichovic (tady uprchlíci mleli mouku se stařečkem a stařenkou), Huntířově, Jetřichovicích, Všemilech (dům ševce), Kamenickém Šenově, na sadu v Mysleticích, u Panské skály (čedičové varhany, kde se uprchlíci skrývají před královskými zvědy). A aby výčet legendárních scénérií byl úplný, hranici mezi oběma královstvími, kde na ukazateli sedí sup, točili filmaři u Děčína, a jezírko s čedičovými sloupy je Panská skála u České Kamenice.

A malá zajímavost: Pamatujete na záběr, kdy princezna přehodí princí Miroslavovi míč přes bránu? Tak to je umělá kulisa. Krasomila hází »doma« v Hluboké nad Vltavou, míč však v dalším záběru dopadne na hráz treboňského rybníka Svět. A větší zajímavost: v rolích komparsu se objevili rodilí Hlubočáci.

Hluboká je svou zdobností poplatná historicky silně vlně romantismu. Atmosféra královského zámku ve Windsoru se však také dobře hodila k postavě Pana Tau, němého gentlemana s buřinkou a deštníkem. Ota Hofman a Jindřich Polák tu jeho příběhy natáčeli v sedmdesátých letech.

Samozřejmě, Hluboká se v průběhu let hodila mnoha dalším filmařům českým i zahraničním. Nejnovější veršovanou pohádku Jana a Zdeňka Svěráka *Tři bratři* jsme právě o letošních Vánocích také viděli v televizi v našich známých hlubockých kulisách.

Telč: *Našli princezničku? Nenašli...*

Jedete na výlet do Telče? Telč ve skutečnosti nebyla sídlem roztržitého panovníka vládnoucího Půlnočnímu království, ale předního moravského šlechtice Zachariáše z Hradce. Základem renesančního zámku je původní gotický hrad, který byl postaven už v polovině čtrnáctého století. O dvě stě let později byl však upraven na zámek.

Zámek si můžete prohlédnout na dvou trasách. První je zaměřená na renesanční sály s dřevěnými kazetovými stropy, druhá nabízí pohled do obytných místností posledních majitelů. Kromě Pyšné princezny se před návštěvou Telče vyplatí zhlédnout i pohádky Jak se budí princezny, Kouzelný měšec, Z pekla štěstí nebo televizní seriál O ztracené lásce – i ty se tady alespoň zčásti natáčely.

Pernštejn: *Uvolněte se, prosím, Růženko*

Vezměte do ruky obyčejnou tužku, poslouchejte libovolnou pohádku a jen tak, mimoděk, si na list papíru skicujte podle vaší fantazie pohádkový hrad. Mohutný, nedobytný, s vysokými věžemi, hradbami, strmými schodišti a bludištěm průchodů, uliček, můstků, ochozů a chodeb. Můžete vzít jed na to, že vaše kresba nebude mít daleko ke skutečnému hradu Pernštejn u Žďáru nad Sázavou. Mohutná stavba se na ostrohu nad rozcestím dvou stezek začala rodit ve třináctém století. O tři sta let později už nad korunami stromů čnělo rozsáhlé gotické sídlo Pernštejnů, dodnes dochované v uchvacující goticko-renesanční podobě. Je zajímavé si povšimnout, jakými drobnými detaily je vyvolána iluze mohutnosti, při které máte pocit, že hrad míří až kamsi k nebi a jeho zdi vás svírají jako lis na vinné hrozny. Řada budov a věží se totiž směrem vzhůru rozšiřuje o arkýře nesené zdobenými krakorci. Velmi dobře je tento stavební prvek vidět například na takzvané Věži čtyř ročních období. Ta je ostatně zajímavá i při prohlídce interiéru.

Čtveřice oken má výplň ze čtyř různě zbarvených průhledných skel a pohled skrz ně pak proměňuje pozorovanou krajinu do čtyř ročních dob. Modré sklo umí zmrazit přírodu i tehdy, když je za oknem jaro v plné síle.

Pohled skrz barevná skla je i přechodem do pohádkového filmového světa, vždyť podobnými triky si filmaři pomáhají, když potřebují na plátně při denním natáčení vyvolat iluzi hluboké noci. A pitoreskní vzhled Pernštejna využívají filmaři vydatně, točila se tu například moderní verze Šípkové Růženky, známá jako film Jak se budí princezny. Ne právě sympatického a poctivého prince Jiřího si tu zahrál Jan Kraus. A Vladimír Menšík se musel převléknout do medvědí kůže, aby zbabělý princ měl s kým bojovat a předvádět se před princeznou Růženkou. Na Pernštejn narazíte také v pohádkách Sedm krkavců, Pták Ohnivák, Čert ví proč nebo Sůl nad zlato.

Červená Lhota: *Jedu, jedu pro něhu*

Třetina století uplynula od doby, kdy se Petr Štěpánek jako princ Jiřík ucházel o Jorgu Kotrbovou coby Zlatovlásku. U zámku, obklopeného ze všech stran vodou zdejšího rybníka, si princ notoval píseň, kterou složili Eduard Krečmar a Angelo Michajlov:

*Vez mě loďko ke břehu,
jedu, jedu pro něhu,
jedu, jedu pro krásu,
pro dívku s vlasy do pasu.*

Přestože se filmové zpracování Zlatovlásky z roku 1973 řadí mezi klasické pohádkové legendy, věhlasu Pyšné princezny či Princezny se zlatou hvězdou nedosáhlo. Zlatovláška se totiž hrála v kinech či v televizi mnohem méně. Jan Tříska v roli rybáře nebyl po své emigraci komunistickému režimu právě po chuti.

Kromě filmařského bedekru (po Zlatovlásce se tu točily i pohádky O kráse a štěstí či O zatoulané princezně) by mohla Červená Lhota figurovat i v učebnicích módy v kapitole »Všechno už tu jednou bylo«. Vývoj stavebních slohů tohoto zámku totiž věrně ilustruje vývoj v klasické spirále. Původně byla Červená Lhota gotickou tvrzí. V polovině šestnáctého století byla tvrz přestavěna na zámek ve slohu renesančním. Uběhlo dalších sto let, a skupina italských umělců se pustila do barokních úprav zámku. Jenže za dvě stě let, v polovině devatenáctého století, už byly barokní dekory absolutně »out« a vystřídal je návrat k původním kořenům – Červená Lhota

získala novogotickou podobu. A po necelé století byla už podruhé přetvořena do renesančního slohu.

Pokud vás napadne, že název Červená Lhota má svůj původ v barvě zdiva a střechy, máte pravdu. Do červeného se dřívější Lhota oblékla na začátku sedmnáctého století, kdy šindelovou střechu nahradily pálené tašky. Je to vysvětlení pravdivé, ale poněkud nudné. Mnohem zajímavější jsou pověsti, které charakteristickou barvu zámku přisuzují.

Podle jedné z nich se rozhádal manželský pár Guntrama a Johanky. Muž byl katolík, žena protestantka. Johanka chtěla manželovi vyhodit kříž, u kterého se modlil, jenže když se vykláněla z okna, strhla se bouře, žena přepadla ven a na skále pod zámek se zabila. Její krev potřísnila do té doby bílé zdi a skvrny už nešly nikdy zakrýt. Každou noc se objevovaly znovu a znovu. Proto byl zámek natřen na červeno. Jiná legenda zase říká, že si na zámek přišel pro neposlušnou a rouhající se dceru zámeckého pána čert. Ten, když si dívku odnášel, namaloval její krev na zámeckou zeď červený kříž.

Ploskovice: *Mozart skládá, Dalibor hraje, Odetta tančí*

Některé věci si jsou předurčeny. Hamlet má nad Yorickovou lebkou rozjímat u gotických oblouků, k ladně prohnutým labutím šijím, nadýchanému peří a oblým křivkám složených křídel patří stejně zdobné barokní ornamenty. Režisér Václav Vorlíček si proto pro filmové zpracování Labutího jezera dobře vybral zámek Ploskovice, postavený v barokním stylu Kiliánem Ignácem Dientzenhoferem. Volné převedení baletu do klasické pohádky dostalo název Jezerní královna; roli princezny Odetty si zahrála Jitka Schneiderová. Už samo bílé průčelí dvoupatrové budovy s postranními trakty vyvolává náladu jemného labutího světa.

Ač ploskovický zámek stojí teprve od osmnáctého století, není od věci si připomenout i dřívější historii zdejšího panství. V roce 1496 se zdejších poddaných Adama Ploskovského z Drahonice ujal jistý rytíř Dalibor z Kozojed. Ano, ten který byl později po potlačení vzpoury uvržen do nově postavené věže na Pražském hradě, kde se podle pověsti naučil hrát na housle. Roku 1498 byl však popraven. Příjemnější spojení s hudbou zajistil Ploskovicím režisér Miloš Forman, když zdejší atrakci – umělou podzemní vodní jeskyni grotto – použil ve svém filmu Amadeus.

Zatímco filmový svět je fiktivní a imaginární, v tom skutečném zabralo zámek po roce 1918 československé ministerstvo zahraničí jako letní odpočinkové sídlo, kam například rád jezdil Edvard Beneš. Za války si tu německá armáda zřídila politickou školu pro mladé nacisty. Po válce přišli na zámek místo šlechty zemědělci, kterým budova sloužila jako správní středisko státního statku.

Bouzov: *Ty, ševče, leť!*

Pyšnou princeznu je potřeba připomenout ještě jednou. Vždyť nejpopulárnější filmová pohádka se kromě Telče točila i tady, na zřejmě nepopulárnějším českém hradě Bouzově. A po ní se přidala celá řada dalších: O princezně Jasněnce a létajícím ševci, O medvědu Ondřejovi, Království potoků, Kopretiny pro zámeckou paní. Bouzov si zahrál rovněž v Arabele či italské pohádce Fantaghiro.

Jako by arcivévoda Evžen Habsburský, který nechal hrad na přelomu devatenáctého a dvacátého století postavit, byl duší filmař. Nad soutokem Špraňky a Třebůvky stál sice hrad už od čtrnáctého století, ale teprve necelých sto let stará přestavba vtiskla krajině u Litovle filmově romantický ráz. V době, kdy se architektura připravovala na nástup moderny, si Evžen Habsburský poručil stavbu plnou věží, cimbuří, střílen a ochozů, ve které se mísí novogotický styl s renesančními prvky. Více než historickou památku tak stvořil jedinečné filmové kulisy ze skutečného kamene.

Zajímavá pověst doprovází skálu jihovýchodně od Bouzova, které se říká Zakletý zámek. Prý to dříve býval opravdový zámek, ale když jeho osazenstvo vymřelo a zůstala v něm pouze stará žena, tak ze

stesku zámek proklela a ten zkameněl. Říká se, že nyní se tu zjevuje pes s ohnivými očima.

Jindřichův Hradec: *Krvavá lázeň Alžběty Bathoryové*

Až sem bylo putování po českých hradech a zámcích milé a vlnivé. Kromě několika zneškodněných draků a poražených čertů především láska princů a princezen. Na hradu a zámku v Jindřichově Hradci díky Juraji Jakubiskovi přitáhne. Jeho film *Bathory* (nebo také *Love Story Bathory*) je dílo pro silnější povahy. Pověst o Johance z Červené Lhoty, která vypadla z okna a krví navždy potřísnila zámeckou zeď, je proti vyprávění o Alžbětě Bathoryové rozpustilý příběh.

Legenda o ženě, která žila v letech 1560 až 1614, vypráví, že byla největší vražedkyní v dějinách lidstva. Své oběti, výhradně panny, před smrtí vlastnoručně mučila, zuby vytrhávala maso ze živých obětí a koupala se v jejich krvi. Budete-li se na film o Čachtické paní dívat, dávejte si pozor na scény ve středověkém příbytku čarodějnic. Juraj Jakubisko je natáčil právě v Jindřichově Hradci v hradní černé kuchyni. Rozvěsil tu čarovné byliny i sušené krysy a kuchyň dále zdobila dračí vejce nebo ošatka s hadími ocásky.

Samotná návštěva historického komplexu na břehu rybníka Malý Vajgar je ale klidnější, vzrušení nevyvolává krvavá lázeň, ale spíše jedinečné propojení několika architektonických slohů. První prohlídková trasa vás zavede do Adamova stavení, které obsahuje původní renesanční prostory. Druhá trasa se soustředí na zkoumání nejstarší, gotické části středověkého hradu. Právě zde se nachází černá kuchyně z Jakubiskova filmu. Třetí trasa vede celým areálem, sleduje historický vývoj areálu hradu i zámku a nechá vás nahlédnout do klasicistních interiérů i zahradního rondelu. Samostatně si můžete prohlédnout Černou věž s hladomornou. Věž je vysoká 32 metrů a z ochozu je výhled na město.

Kozel: *Žolík, Flíček a slepice hedvábníčka*

Místo nedaleko Plzně má své zvířecí předurčení už od pradávna. Klasicistní lovecký zámek u Štáhlav byl postaven na konci osmnáctého století na objednávku Jana Vojtěcha Černína, nejvyšší lovčího království českého. Jméno získal zámek podle rituálu Slovanů, kteří právě v těchto místech obětovali při rovnodennosti kozla.

Zámek i jeho okolí využil pro natáčení svých večerníčků Václav Chaloupek. Odehrávala se tu část série *Kluci ze zámku* o malých bažantících, které vychová slepice hedvábníčka, a také příběhy vlčích mládat Flíčka a Žolíka. V lesích u Kozlu je také hájenka, kde Václav Chaloupek své příběhy připravuje.

Nedílnou součástí zámku je i udržovaný, krajinářsky upravený park.

Konopiště: *Jáchyme, hoď ho do stroje!*

O filmu *Jak se budí princezny* a scéně, kdy se Vladimír Menšík musí převléknout do medvědí kůže, tu zmínka už byla. A právě tady, na Konopišti, se souboj s falešným medvědem natáčel. Výčet filmů, ve kterých byla použita jako kulisa silueta barokního císařského sídla, je dlouhý, zavítal sem dokonce i slovatný Jára Cimrman.

Největší věhlas ale romantickému místu nedaleko Benešova zřejmě zajistil snímek *Jáchyme, hoď ho do stroje!* Luděk Sobota sem coby František Koudelka přijíždí ve Fordu Mustang, který má pod kapotou místo motoru hrající žesťový stroj. A porazí rozrušeného závodníka Volejníka v podání Petra Nárožného.

Benešovský zámek je kromě obří sbírky loveckých trofejí pozoruhodný tím, jak se do jeho vybavení zapojila moderní technika. Původně tu od konce třináctého století stávala gotická pevnost, kterou Vrtbové přestavěli v osmnáctém století na barokní sídlo. František Ferdinand de Este ho na konci devatenáctého století upravit na moderní císařské sídlo, vybavené ústředním topením, rozvodem elektřiny a výtahem do třetího patra. Při prohlídce také narazíte na kulku, kterou byl zabit při atentátu v Sarajevu.

Jezeří: *Místo mečů samopaly*

Závěr pohádkového putování po českých hradech bohužel postrádá pohádkově dobrý konec. Zámek Jezeří u Horního Jiřetína má sice svůj romantický půvab, jenže pod ním se rozkládá zdevastovaná měsíční krajina severočeské hnědouhelné pánve. Původně středověký gotický hrad odolával od třináctého století mnoha ztečím, obstál i jako šlechtické sídlo po barokní zámecké přestavbě. Pozvedával kulturního ducha, vždyť sem při svém léčebném pobytu v Teplicích zavítal i J. W. Goethe a v zámeckém divadle se hrály české hry přístupné veřejnosti.

Pak ale přišla druhá světová válka, zámek zabrala německá armáda a zřídila v něm vězení vysokých důstojníků, diplomatů a politiků západních zemí. Devastaci pak dokončila po válce československá armáda, která například pozůstalý inventář naházela do zámecké kaple. Zkázu dokonala těžba uhlí, která jako by nad zámeckou bránu přibila ceduli »Odsouzeno k zániku«. Naštěstí se tak nestalo a od devadesátých let se daří zámek postupně opravovat.

Podle článku Václava Trachty a dalších informací z internetu

Nejpohádkovější hrady a zámky (podle anket Národního památkového ústavu)

Hradec nad Moravicí, zámek; Telč, zámek; Raduň, zámek; Hluboká, zámek; Červená Lhota, zámek; Bouzov, hrad; Konopiště, zámek; Pernštejn, hrad; Lednice, zámek; Karlštejn, hrad; Ploskovice, zámek; Jindřichův Hradec, zámek; Kozel, zámek; Jezeří, zámek.

Co je hrad a co zámek

Laické rozlišování hradů a zámků nejčastěji vychází z toho, že co je »hezke a v zahradě«, bude zámek, a co je »kamenné a na kopci«, bude hrad. Je to sice velmi zjednodušený pohled, ale není až tak daleko od odborné pravdy. Hrady i zámky byly stavěny jako šlechtická sídla, což je pro ně společné, ale k rozdílným účelům.

Hrady bývaly budovány mezi dvanáctým a šestnáctým stoletím jako opevněná feudální sídla a právě bezpečnostní prvek byl jejich charakteristickým znakem.

Zámky si šlechtici stavěli jako sídla reprezentační, a to až do začátku první světové války. Důraz byl kladen na zdobnost a zámky na rozdíl od hradů postrádaly systémy opevnění. U některých zámků však lze bezpečnostní prvky nalézt – to zejména v případech, kdy takové sídlo vzniklo přestavbou dřívějšího hradu.

Základní typy hradů

– Hrad přechodného typu je mezistupněm mezi středověkým hradištěm a klasickým hradem. Opevněn bývá sypaným valem a čelní kamennou zdí. Vydat se za takovým hradem můžete například do Tachova nebo Týnce nad Sázavou.

– Hrad s obvodovou zástavbou je rozsáhlý, tvoří ho více budov, z nichž některé jsou přímo součástí opevnění, a jeho siluetu dotváří vyšší věže. Ukázkou takového hradu je třeba Křivoklát nebo Bezděz.

– Hrad bergfritového typu je charakteristický bergfritem, což je útočná věž v jeho čele, přístupná pouze po snadno odstranitelném můstku nebo žebříku. Do věže se obránci hradu ukrývali jako do posledního místa, odkud mohli zkusit odvrátit nájezd útočníků. Podle tohoto plánu byl vybudován například Kokořín, Hasištejn nebo Krašov.

– Kastelový hrad má pravidelný čtvercový nebo obdélníkový půdorys s více věžemi.

– Hrad s plášťovou zdí je možná na první pohled nejméně atraktivní, protože nemá žádné vysoké věže a je celý ukrytý za vysokou a silnou plášťovou zdí, ve které je zabudován ochoz. Takovým hradem je třeba Košumberk či Lanšperk.

***Předvěta:** Leckdo mi možná bude mít za zlé, že vzpomínám na Hlubokou nad Vltavou v období padesátých a šedesátých let, tedy na období hluboké totality, jenomže jiné dětství, v jiné době a jinde jsem neměl, takže nic naplat, moje vzpomínky na Hlubokou jsou zkrátka totalitní.*

Setrvák

Byla polovina šedesátých let. Nebyl internet, ba televize se sotva dopracovala k tomu, že vysílala každý den a neměla odlehčovací dny, Jihočeská pravda také už vycházela skoro každý den, jezdící schody ještě nebyly ani na Václaváku, ale jen v Bílé Labuti a telefony měly pouhá tři čísla. Taková to byla doba. Vrcholem pokroku doby byl pro nás výtah v Broukárně (obchodní dům Brouk a Babka) v Budějčích a křeslo u zubaře popojíždějící nahoru a dolů.

To na zabavení pochopitelně nemohlo stačit, tak jsme si vymýšleli všelijaká povyražení. Ale ani tady jsme si nemohli moc vyskakovat. Přestože ve světě frčeli Beatles a Rolling Stones, u nás to stále byla zábava téměř ilegálně poslouchaná a ještě hůře provozovatelná, aby člověk nedostal nálepku chuligána obdivujícího pokleslou západní kulturu. A tzv. »předzvědných sil« mívá politický režim tehdejší doby víc než dostatek. Leckdo by si rád udělal politické voko poukázáním na hnízdo prozápadně orientované mládeže. Takových dobrých soudruhů Hluboká měla dost a dost.

Tak se zrodil setrvák. Kulturní to nebylo, možná to bylo pokleslé, ale byla to ohromná sranda a popularita setrváku se rozmohla tak, že se udržel po tři roky, ač ho nikdo nepřipravoval, ani moc neorganizoval. Co to bylo? Byl to závod na kolech s kopce bez šlapání, proto setrvák. Start byl u tzv. »Rezíku«, což je rezervoár vody nad horní zámeckou zahradou a odtud se sjíždělo kolem hřbitova ke Kulovatce, která už dnes neexistuje, protože jí zhltila zde stojící základní škola. Kulovatka byl malý prostor připomínající točnu, kolem něhož byla kruhová cesta s lavičkami a kolem rostly velké lípy. Pod Kulovatkou byla táhlá levá zatáčka a silnice se stáčela k hotelu Park, kde končila šraňkem.

Jednoho večera na konci prázdnin jsme to z dlouhé chvíle asi v počtu pěti jezdců vyzkoušeli a byla to paráda. Začátek moc rychlý nebyl, ale kolem hřbitova kola nabrala švuňk, takže kdo vytočil zatáčku pod Kulovatkou, byl dobřej. Pochopitelně se nebrzdilo, protože kdo přibrzdil, nevyhrál. Kdo šlapal, byl vyloučen, jeden hlídal druhého. Už si nepamatuju, jak vypadal první seriál, ale myslím, že to bylo pořád stejné. Jezdilo se od pondělka do pátku, sraz byl mezi šestou a sedmou večer u šraňku nad hotelem Park a odtud se šlo na start na Rezík. Vyhlásili jsme závody jen tak mezi sebou, ale už první závod měl na startu dvanáct jezdců, později nás jezdilo až kolem pětadvaceti. Každý den se jely tři jízdy, všechny výsledky se zapisovaly a bodovaly. Silnice byl úplně prázdná, ono se tam totiž jezdit nesmělo, což nám pochopitelně nevadilo a večer už na zámku nebyl nikdo, kdo by nás odtud vyhnal.

Největší sranda byly bouračky. Na úzké prašné silnici se jen zřídka stalo, že se jízda odbyla bez karambolů. Na startu jsme se směli jednou nohou odrazit a pak už to byla šťouchačka a strkačka až ke Kulovatce. Tam už každý zalehl na štangli a odhadoval svoje šance do velké zatáčky. Slabší nátury přibrzdily a ztratily závod, zbytek skončil vítězně nebo v pankejtu. Vzhledem k tomu, že jsme neměli žádné chrániče, rukavice ani helmy a jezdilo se v tričku a kraťasech, bylo s podivem, že jsme se nepozabýjeli. Po trati závodu se ale odehrávaly srdceryvné scény.

Jednou se stalo právě u hřbitova, že se nás natlačilo pět vedle sebe, což nemohlo na té úzké silničce dobře skončit. Ten, co jel úplně na kraji, se dostal až do stružky na kraji silnice, kde dostal smyk. Jak se to snažil vyrovnat, vylétl mezi nás nahoru tak nešťastně, že dalšímu, který měl řídítka vlaštoky, přiskřípl mezi řídítka palec. Ten začal ječet, pustil řízení a snažil se palec dostat ven. Ven jsme šli všichni. Dva hoši přede mnou vletěli do roští, já trefil patník a vletěl jsem po hlavě za nimi, další dva letěli za mnou. Nikdo z nás našťěstí netrefil strom, ale kola dopadla bídně. Já měl uraženou šlapačku a vosmu, že kolo neprošlo vidlicema. Podobně byli na

tom ti, co zahučeli do křoví přede mnou. T. dokonce nesl uražená řídítka. Měli jsme nějaké boule, pozdější pan magistr D. pěknou modrofialovou pod okem, taky odřenin byla řada, ale komu vydržel stroj, šel na další start.

Jindy mezi nás zavítal bratr jednoho stálého závodníka, proti nám vyrostlům už dospělý muž, snad i ženáč, nevím přesně. Když zjistil, oč kráčí, bez váhání se postavil na start, dospělost nedospělost. V první jízdě sbíral zkušenosti. Bohužel je sbíral po lese, kde nechal jednu šlapačku. Ve druhé jízdě se dostal až do velké zatáčky, kde vyrostlo do louky a trefil odvodní stružku, takže musel do třetí jízdy našlapat přední kolo, aby prošlo vidlicema. Ve třetí jízdě ho bohužel šmatlavé přední kolo rozkymácelo ve velké zatáčce, takže vzal za přední brzdu, protože zadní neměl, ta upadla a vletěla mu do drátů. Než stačil říci švec, najeli do něj dva další jezdci a došlo k mohutnému pádu, při kterém kolo zapělo labutí píseň. Když po bouračce, kterou přestál bez jediného škrábnutí, kolo prohlížel, byla to hrůza. Přední kolo bez drátů, zadní taky. Šlapačka pryč, řídítka ohnutá. Nedaleko byl lom, kam se vyvážely odpadky (tehdy jich moc ještě nebylo), kde se říkalo »v lomečku« nebo příznačněji »na hnojčku«.

»Tohle přece domu nepotáhnu!« řekl s přehledem, šel a kolo vyhodil do lomečku.

»A co řekneš doma?« ptal se s obdivem nad tou odvahou mladší brácha.

»Co řeknu? Řeknu, že mi ho ukradli před hospodou.«

To ovšem bylo zcela neprůstředné a genialitu této výmluvy oceňuji dodnes. Tenkrát se krádeže kol na Policii, tehdy Veřejnou bezpečnost, nehlásily. Prostě se před hospodou vzalo jiný, podobný.

Tak šel čas a setrvák byl stále více populární. Nikdo nikomu nic nepřikazoval, neurčoval, všechno šlapalo jako na drátkách a závodníci byli kamarádi, byla to krásná doba. Taky nikdo nežaloval, což bylo podivuhodné, protože materiální škody řady rodin nebyly na tehdejší dobu zanedbatelné. Zasloužili jezdci a krešmeni se těšili všeobecné úctě a na startu měli právo první volby, i když jeli na pomalejších kolech. Na trati už to bylo jinak, tam se to mydlilo hlava nehlava. Až jednou...

Večer, když jsem pod schody uklidil trosky závodního stroje a dostavil se k večeri, bylo evidentní, že otec chmuří. Nemluvil, ale přesdržku jsem nevyfasoval, pouze úsečně oznámil, že budeme mít pohovor. A měli jsme. Došlo totiž k tomu, že pan Ř. se zajímal, proč už ze čtyř kol nemají ani jedno a dozvěděl se, že se jezdí závody, ve kterých taky jezdí nějaký Sláva Černý. A protože znal otce, jemuž se říkalo stejně jako mně, vznesl na něj ráno v autobusu do Budějč dotaz, kdy že ty závody už skončí, že nestačí spravovat kola. Což si otec podmíněným reflexem spojil se svým kolem, které pozbylo už polovinu drátů a bylo mu jasno. Stroze sdělil, že závodům je konec, abych si to zapsal za uši a abych věděl, kam si to zapsat, vlepil mi tam pohlavek.

Se smíšenými pocity jsem šel večer do knihovny k Rencům a byl jsem skoro přesvědčen, že se na závody už nedostavím. Inu, otcovské slovo mělo váhu. Jenomže...

Jenomže se najednou rozletěly dceře, tam horda kluků.

»Kde si, ty vole? U šraňku už čeká asi třicet lidí!«

»Je průser« říkám.

»Jo, to už víme, ale Ř. je tam taky a říkal, že tůtově jede, kolo si pučil vod sousedů.« Následně vyšlo najevo, že soused o tom nedopatřením nevěděl.

Ted' se to ve mně zlomilo. Zradit setrvák? Závod, kde jsme nechali odřeniny, boule a desítky rozflákaných velocipédů? Nikdy!

»Jedem! Za deset minut jdeme na start!«

O tom, že setrvák je v nesnázích, věděl už kdekdo. Přílákání neblahými zvěstmi dostavili se i závodníci, kteří nikdy předtím nejeli. Byla to rekordní účast, jakou jsme ještě nezažili. Také ovšem masakry na dráze byly mimořádné.

Hned v první jízdě spadlo ve velké zatáčce několik hochů a já jsem po kolizi nad zatáčkou mířil do louky. Byla tam stočka, ale dalo se nadhodit přední kolo a jakž takž to dojet po louce. Jenže, když jsem zabral za řídítka, že zvednu přední kolo, zůstala mi řídítka v ruce. Odporoučel se sloupek řízení načatý zřejmě z předchozích nehod a nárazů, takže jsem zahodil řídítka i kolo a skončil v kotrmelcích. Pro další jízdy jsem se tudíž stal

divákem, takže následnou apokalypsu můžu docela dobře popsat. Všichni, kteří byli schopni jízdy, se odebrali ke startu, a my jsme čekali. Tu se pojednou na dráze objevila rodinka. Tatínek, maminka a asi desetiletá dívka.

»Marjápano, co tam dělají, vždyť to do nich klucí napálí!« volal P. a vybízel mě gestem, abych s tím šel něco udělat.

»Jo, tak já na ně du.« řekl jsem a namířil to k rodince, které už bylo divné, co tam dělá docela slušný dav asi třiceti dětí.

»Jdi a pošli je někam!« zazněla mi do zad dobrá rada od P.

Jenže poslat rodinku někam nebylo tak jednoduché, jak by se zdálo. Rodinka totiž mluvila německy. Pracně jsem z hloubi mozku vyšťoural slova »Fahrrad, Rennen, hier a weg«, která jsem udiveným turistům ráčil sdělit.

»Hier?« ptal se nevěřičně otec rodiny, ale protože Němcům je disciplína vrozená, ustoupili z cesty na louku.

»Čum, kam si stoupli! První, kdo vypálí ven ze zatačky, je v nich.« křičel P. Ale už bylo pozdě. Od kulovaty se ozval řev a zvuky, které neomylně zvěstovaly, že tam došlo k hromadné kolizi. Dívka P., která měla za úkol mávat cíl, nechala cíl cílem a běžela s ostatními po louce nahoru, podívat se, co se stalo. A už byli první závodníci v zatačce. Jak se dalo čekat, první do sebe štouchli a letěli přímo na německou rodinku. Němci jati strachem na nic nečekali a zdrhali přes louku směrem k chudobinci, zmizeli nám z dohledu a už jsme je nikdy víc neviděli.

V. se rozsedlo zadní kolo přímo v zatačce, za ním jedoucí P. o něj zavadil a poskládal se pod osamocenou lípu v louce, H. pro jistotu jel rovně, přejel mu záda a poskládal se o kousek dál. Ve vedení se ocitli tři bojující jezdci, kteří to vůbec nečekali, a jejich boj skončil těžkým karambolem. Nebyl totiž cíl, dívka P., mladší sestřička jednoho ze závodníků, nebyla. Tak se stalo, že závodníci sáhli na brzdy, až když se to už před šraňkem ubrzdit nedalo. Ř. spadl první, jeho kolo vyletělo do výšky a zastavilo se až na hlavní ulici, L. a hoch závodící pod pseudonymem jezdec Kašák to napálili do šraňku. Nahnílé dřevěné sloupky šraňku to nevydržely a ten se poroučel k zemi, oba závodníci samozřejmě taky. Ve zlomku vteřiny měla obě kola své lepší časy za sebou, jezdci našťěstí nikoli. Šraňk jsme postavili, podepřeli větvema a spokojeni s výsledkem této opravy šli jsme na start další jízdy.

A tak to šlo dál, setrvák pokračoval. Vždycky, když už hrozilo, že se to toho vložil vyšší moc, byl pátek a seriál skončil. Tak to šlo po čtyři roky, ale protože čas běží pouze a jenom vpřed a ne zpátky, tak jsme se jednoho roku už nesešli, setrvák skončil a upadl v zapomnění. Zůstal jen v zasunutých vzpomínkách účastníků této dost podivuhodné akce.

vzpomínkový seriál píše MUDr. Věnceslav Černý

Jak jsme vítali soudruha Brežněva

Jako školní děti jsme politiku moc nevnímali, ač se někteří soudruzi učitelé a některé soudružky učitelky snažili, abychom ji vnímali. Nanejvýš jsme politiku dělili na dobrou, to když díky politické akci odpadlo vyučování, a zhora zbytečnou, to když jsme museli politické nadšení předvádět ve školních lavicích. Jednoho dne přišla do školy cizí soudružka a s těžko skrývaným vzrušením nám sdělila, že příštího dne skončíme vyučování v deset hodin dopoledne a poté odebereme se na hlavní třídu, kde budeme vyzbrojeni politickou instruktáží a mávátky a budeme nacvičovat výkřiky hurá, ať žije soudruh Brežněv, protože tento fungl nový předseda prezidia Nejvyššího sovětu bude s laskavostí sobě vlastní projíždět naším městečkem, ačkoliv si to nezasloužíme. Proto musíme mohutně jásat, aby soudruh Brežněv byl odškodněn za to, že se musí koukat na naše ksichty.

Trochu nám pokazil radost soudruh ředitel, když nám oznámil, abychom si vzali z domova pionýrské šátky a taky mávátka, která máme z prvomájových průvodů, protože ona soudružka nebyla informována

o tom, že nemáme dost mávátek. Také v deset hodin nepoletíme hned ven, ale nejprve bude předčasně rozdán ve školní jídelně oběd a potom zůstaneme sedět spořádaně ve školních lavicích, budeme si předčítat si z knihy Timur a jeho parta a čekat na okamžik, až v dáli zahřmí motory vládních automobilů s vytouženými soudruhy na palubách.

Stejně jsme se nic neučili ani do oněch deseti hodin. Hlavní taktickou chybou organizátorů byla ona poznámka, abychom si do školy vzali prvomájová mávátka. Tehdy byly na Hluboké čtyři budovy, v nichž byly rozmístěny školní třídy. Bývalá »měšťanka« v Tyršově ulici, pak chlapecká škola u kostela, dnešní Městský úřad, bývalá dívčí škola u sýpek a tzv. Okres. To byla budova bývalého Okresního úřadu, kterou dodnes spatřujeme na konci Masarykovy třídy naproti hotelu Park. Chodil jsem tehdy »na okres«, jak jsme tomu baráku říkali. Ještě vyučování nezačalo a už se ukázalo, co udělá plný dům parchantů vyzbrojených mávátky. Došlo k mohutné řezbě, z mávátek litaly cucky, jedinci, kteří přišli k boulení anebo o mávátka, plakali, ostatní vítězně řvali, ve škole to vypadalo, jako kdyby odtud právě odjel kolotoč. Jak jsme pak zjistili od spolužáků a spolužáci od sourozenců, vypadalo to ve všech budovách skoro stejně. Učitelský sbor pod tlakem hrozby, že nesplní řádně své uvítací úkoly a politicky propadne, potlačil rebelie krutě a rychle. Začaly lítat facky, poznámky a třídní důtky, klid byl nastolen rázně a rychle. Nejdivočejší jedinci klečeli v koutě, ostatní se střídali v předčítání Timura a jeho party. Kdo koktal, dostal pohlavěk a kouli za znevažování sovětské mládeže a pokud na něj vyšla řada vícekrát, dostal pohlavků a koulí co bylo třeba.

Po desáté hodině nás třídní učitelka nadirigovala na ulici, kde už byl úctyhodný dav dětí ze všech čtyř budov místních škol. Byli jsme rozmístěni v pravidelných rozestupech, takže to vypadalo, že je na nohou celé město. Místy si jednotlivé třídy pod velením svých třídních nanečisto zkoušely křičet hurá a mávat. Bylo to mohutné a soudruh Brežněv by jistě měl radost, kdyby to viděl. Jenže nejel. Vstupní informace byla taková, že delegace projede v poledne. V poledne se roznesla zpráva, že přijede krátce po poledni. Když se do jedné hodiny nikdo neobjevil, dozvěděli jsme se, že přijede ve dvě, možná ve tři. Naštěstí bylo příjemně teplo a nepršelo. Po třetí hodině odpolední bylo již zjevné, že někteří nepřilíš politicky svědomití žáci vzali roha a soudruzi učitelé byli znovu a znovu nuceni přeorganizovat rozestupy až do stadia, kdy zbylí žáci už nemohli udržet ani vzdálený dojem davu. Domů zdrhali ale i dobří žáci, protože se obávali, že nestihnou napsat domácí úkoly. Bylo zjevné, že neměli v hlavě ještě dobře srovnán žebříček hodnot a velikost soudruha Brežněva v nich marně zápasila s nutností napsat domácí úkoly. Kvapem se blížil večer a na ulici začalo lidí přibývat. Přibývání měli na svědomí rodiče, kteří hledali děti, a když slyšeli, o co jde, ze zvědavosti se zdrželi. Příchazel večer, letní čas tehdy ještě neexistoval a doba se pomalu, ale jistě, ubírala ke smrákání. Demoralizace pokročila tak daleko, že večerními autobusy vzali roha i přespolní učitelé a na ulici zbyly jen hloučky nejvytrvalejších. Záměrně neříkám nejuvědomělejších, protože situace na ulici tomu hrubě neodpovídala. Rodiče si povídali a my děti jsme zběsile závodili v běhu kolem sýpek, protože v uličce za sýpkou nebylo světlo a ve tmě tam docházelo k četným bouračkám a kolizím.

Když už bylo skoro tma a rodiče nás začali zvolna pobízet k odchodu domů, zastavilo před lékárnou auto a nějaký pán volal:

»Děti, honem, pojďte si pro mávátka, už jedou!«

Nastala vřava. Mávátka vyfasovali i rodiče a každé dítě do každé ruky jedno, což mohlo v houstnoucím šeru opticky zvýšit počet přítomných. Sotva auto odvrčelo, přihnala se delegace. V čele motocykly, za nimi auta, která jela dost rychle, okénka zatažená, nikde nebylo nikoho vidět. Až v předposledním autě seděl u otevřeného okénka pán a mával nám. Křičeli jsme hurá a mávali.

A tak jsem viděl soudruha Brežněva. Tedy, pokud to byl on...

vzpomínkový seriál píše MUDr. Věnceslav Černý

V prosinci oznámila naše zoo informaci o změně svého názvu. Nový oficiální název zní JIHOČESKÁ ZOOLOGICKÁ ZAHRADE HLUBOKÁ NAD VLTAVOU, zkrácený název ZOO HLUBOKÁ. Vše ostatní ale zůstává při starém, naše milá zoologická zahrada na břehu Munického rybníka.

Myslím, že zoo prožila hezký, právě uplynulý, rok.

Krásný medvěd krasavec Altaj dostal dvě medvědí kamarádky, samičky vzácného medvěda plavého, Gul a Zuchru. V překladu se jmenují Kvítek a Nádherná (nebo Jasná). Přicestovaly po dlouhých jednáních a přípravách klimatizovaným kamionem ze 6 tisíc kilometrů vzdálené zoologické zahrady v Dušanbe v Tádžikistánu, kde se narodily. Medvědí děvčata zůstala měsíc v izolaci, ale pak se s Altajem spřátelila. A uvidíme, jestli se dočkáme medvědíh miminek???

O miminko se budou pokoušet i u rosomáků

Vasil totiž odcestoval, aby si oba (Vasil i Nalka) mohli pár týdnů užívat samotářského života. Snad tím bude podpořena jejich jarní chuť do rozmnožování a třeba se dočkáme i malých rosomáčat. Vasil je tedy odloučen od stolu i lože v chovné stanici mimo areál zoo. Pro rozmnožování rosomáků je důležité, aby se nějakou dobu neviděli a ani necítili. O to více se na sebe budou těšit v období rosomáčí říje. V přírodě se rosomáci setkávají také jen během říje, zbytek roku žijí jako samotáři. (Možná to není špatný recept i pro leckteré lidské manželské páry.)

Některým obyvatelům zoo Hluboká jde ale množení jedna radost.

Léto 2015 bylo ve znamení dvojčat

Zatímco u jeřábů nebo kosmanů to bývá pravidlem, u rysů a losů je to v rozmezí možného počtu. Naopak u lemurů, kteří obvykle rodí jen jedno mládě, se dvojčata objevují v průměru jen v každém šestém vrhu.

Všechna dvojčátka udělala velkou radost – losata se u nás v zoo narodila poprvé, jeřábata opět po několikaleté přestávce a rysové Cora a Dox se ukázali jako vzorní rodiče. A lemuřata jsou tak roztomilá, že prostě musíte mít radost z jejich dovádění.

Většina z nich se narodila ve znamení Blíženců, tak snad jim to přinese štěstí, myslí si v zoo.

Ale i jedináčci jsou roztomilí. Během srpnových veder se narodili 2 kluci. Lamák a oslík.

O prázdninách se do záchranné stanice zoo dostaly 2 mladé vydry. Jejich náhradní lidská maminka s nimi měla spoustu práce. Učila je i plavat a potápět se, naštěstí krmení jim šlo od začátku samo a navíc s pěkným apetitem.

Přejeme zoo, která těší malé i velké, krásnou novou sezónu, vytoužená mláďátka a hodně zdraví pro všechna zvířata, i jejich ošetřovatele!

Zvířecí dárek pod stromeček

Obdarovali jste někoho ze svých blízkých pod vánočním stromečkem zvířátkem? Je to opravdu dobrá myšlenka? Udělali jste tím předpokládanou radost, nebo naopak způsobíte obdarovanému i zvířátku samotnému problémy?

Obecně si myslíme, že je jedno, pokud se rozhodnete pořídit si zvířátko v průběhu roku, nebo právě na Vánoce. Důležité ovšem je, že by žádné zvíře nemělo být darováno jako překvapení pro nic netušícího příjemce, ale mělo by to být předem dobře promyšlené a odsouhlasené rozhodnutí. Přijetí zvířete do domácnosti je závažný a zodpovědný krok na mnoho dalších let.

Proto znovu zveřejňujeme několik bodů, které byste si měli dobře promyslet, než k pořízení živého mazlíčka přistoupíte:

Než se tedy začnete rozhodovat o tom, zda vůbec zvířátko pořídit, jestli psa či fenu, malého, nebo velkého, křížence a nebo čistokrevného... je nutné si předem jednoznačně odpovědět na zcela zásadnější otázky:

Souhlasí s pořízením zvířete i ostatní členové rodiny?

Nikdy nepořizujte žádné zvíře jako překvapení! Všichni členové rodiny musí být s úmyslem seznámeni a musí s ním souhlasit. Nikdo se nesmí psů bát, nebo mít na zvířecí srst alergii. Celá rodina musí být schopna respektovat stejná pravidla pro výchovu psa a případně se při péči o zvíře zastoupit.

Jste schopní a ochotní svému psovi věnovat dostatek času po celý jeho život?

Každý pes vyžaduje od svého majitele péči, která vás bude stát mnoho času. Každodenní pravidelné venčení za každého počasí a to i v případě, že bude pes volně na zahradě. Výchova, výcvik, návštěvy

kynologického cvičiště. Péče o srst a zdraví zvířete, ale třeba také častější úklid domácnosti, nebo špinavé auto, to vše bude vaše rozhodnutí vlastnit psa znamenat. Zvláště štěňata a starší psi mohou vyžadovat zvýšenou péči. Pokud pracujete 12 hodin denně, nebo na směny a jste sám, na zvíře (snad kromě rybiček) raději zapomeňte.

Jsem schopný mu přizpůsobit své osobní zájmy? Nehodlám měnit zaměstnání, stěhovat se a podobně?

S příchodem pejska domů se vám může zcela změnit zaběhlý domácí systém. Rádi si ráno spíte? Zapomeňte na to. Psa budete muset každé ráno vyvenčit. Stejně tak odpoledne i večer. Každý pes vyžaduje určitý režim. Pokud jste od přírody volnomyšlenkář a děláte to, co vás zrovna napadne, nebudete vhodný kandidát na vůdce smečky. Máte spoustu koníčků a aktivit? Zapadá vám do nich péče o psa? Některé z nich budete možná muset vypustit, nebo omezit. Přizpůsobit musíte i dovolené tak, aby s vámi pes mohl jet, nebo pro něj mít zajištěné odpovídající hlídání. Při úvahách o pořízení psiho mazlíčka musíte zohlednit i možnost, že se vaše rodina rozroste při narození dítěte, nebo i smutnější variantu, kdy páníček zemře. I v těchto případech musí být nadále někdo schopný se o psa starat.

Jsem dlouhodobě finančně natolik zajištěn, abych se po celou dobu mohl o psa plnohodnotně postarat?

Náklady na psa nekončí jeho zakoupením. S dalšími pravidelnými výdaji musíme počítat při pořizování krmiva, veterinárními poplatky za vakcinaci, odstraňování parazitů a periodické prohlídky, poplatky městským a obecním úřadům. Navíc zaplatíte také za úpravu srsti, pojištění, vybavení pro psa, jeho případné ubytování v hotelu, pokud pojedete na dovolenou... rozumný majitel musí počítat i s rezervou na nenadálé situace v podobě onemocnění nebo úrazu psa. Komplikovaná operace dokáže pořádně zahýbat s rodinným rozpočtem.

Pokud jsme jednoznačně schopni odpovědět na předchozí otázky kladně, můžeme přemýšlet o dalších podrobnostech.

Psa s průkazem původu, nebo bez? Od chovatele, nebo z útulku?

I v případě, že se psem nechcete chodit na výstavy, nebo se věnovat chovu a soutěžím na vyšší úrovni, do značné míry vám nákup psa s průkazem původu (s rodokmenem) garantuje, že pořizujete konkrétní požadované plemeno s deklarovanými znaky – tedy že pes bude mít tu velikost, kterou má mít, bude v odpovídajícím zbarvení, jeho povaha i předpoklady k určitým činnostem budou v souladu se standardem plemene. Zodpovědný chovatel vám rád ukáže oba rodiče, i prostředí ve kterém štěňata vyrůstají, poradí s počáteční výchovou i výživou. Dají se dosledovat případné zdravotní obtíže u předků. Štěně přebíráte s očkovacím průkazem, řádně odčervené a vakcinované a průkazem původu, zpravidla si domů odvážíte balíček s krmivem, na které je štěně zvyklé. Prodej psa je podložen smlouvou, která vás chrání při případných odchylkách od standardu psa (nikoli od chyb, které vzniknou špatnou výchovou).

Psi bez průkazu původu jsou ve většině případů kříženci a z pohledu jejich povahy, velikosti a vzhledu je to do určité míry sázka do loterie. To neznamená, že by kříženci byli podřadnými psy, jen se zkrátka může stát, že vám ze štěňátka «jezevčíka» vyroste nohatá Pučálkovic Amina. V případech, kdy si nechcete pořídít psa s průkazem původu, doporučujeme vybírat psy v útulcích. Zvířata si zde můžete prohlédnout, zpravidla si je můžete vzít i na procházku, aby jste se lépe poznali, od pracovníků útulku získáte informace o jeho povaze... přehledné vyhledávání psů v útulcích najdete na www.pesweb.cz. U kříženců, které v útulku převeźmete ve vyšším věku, již jasně víte, jak bude pes velký, jak bude vypadat, i jaké jsou

jeho povahové vlastnosti. I pes z útulku je schopný se naučit spoustu věcí a dosáhnout vynikajících výsledků.

Při nákupu křížence přes inzerát se může stát, že budete nechtěně podporovat některé z množitelů, kteří si na obchodu se psy založili živnost. Psi od nich jsou v naprosté většině případů se zdravotními problémy, špatně socializovaní, bez hygienických návyků, chování v nevhodných podmínkách bez ohledu na jejich potřeby. Inzeráty typu »prodám psa bez PP po rodičích s průkazem původu« jsou jen nekalé obchodní tahy. Není pravdou, že by se některým štěňatům v jednom vrhu přidělovaly průkazy původu a jiným ne. Dávejte si pozor na prodejce, kteří vám nejsou ochotní ukázat rodiče štěňat, nebo nabízejí, že psa dovežou. Je za tím většinou snaha zakrýt někdy i zcela fatální nedostatky v chovu. Peníze, které ušetříte na nákupu štěněte bez průkazu původu jsou jedinou a v celkovém objemu zanedbatelnou položkou.

Psa nebo fenu?

Obecně platí, že psi jsou dominantnější, méně poddajní, mohutnější, vhodnější na tvrdší práci, feny naopak vnímavější a mazlivější, ochotnější k výcviku. V konkrétních případech to ale závisí na povahách jednotlivých psů i na přístupu majitele.

U fen musí majitel počítat s tím, že bude přibližně 2x do roka hárat a bude v tomto období s nimi více práce, nebude možné se s nimi účastnit společných kynologických akcí, je nutné ji hlídat, aby nezabřezla. Psi zase v období hárání fen mohou utíkat, nebo se chovat nestandardně. Pokud máte psa bez průkazu původu, doporučujeme v obou případech zvážit možnost kastrace.

Jaké plemeno?

Odpověď na tuto otázku se do značné míry odvíjí od našich požadavků na využití psa, i na naše možnosti s jeho umístěním. Musíme si vybírat podle toho, zda chceme psa raději klidnějšího, nebo naopak sportovce na různé pohybové aktivity, psa určeného k ostraze, nebo mazlíčka, který se bude často pohybovat mezi lidmi. Jezevčík nebude nejlepším společníkem pro sportovního běžce, naopak oblíbený jack russel teriér nebude spokojený jako domácí povaleč, bez možnosti dostatečné pohybové aktivity. Předem si doporučujeme zjistit informace o jednotlivých plemenech, konzultovat naši představu s chovateli. Je nutné také počítat s tím, že malá plemena žijí déle (14-16 let), velká naopak relativně krátce (8-10 let). Také finanční náročnost na chov zvířat se může výrazně lišit podle rasy, velikosti, nebo vzhledu psa. Pokud jste ochotní věnovat vašemu psovi dostatek času a vhodné aktivity, může být i v relativně malém bytě chován velký pes, naopak není pravdou, že psovi postačuje ke spokojenosti výběh na zahradě. Nedoporučujeme také pro staré lidi pořízení štěňátek, nebo velmi temperamentní psů, případně obřích plemen. Vždy by mělo platit, že musíte být schopní se psem manipulovat za všech okolností – a těžko si představit, že sedmdesátiletá babička, nebo člověk chodící o holi, zvedá padesátikilogramového psa, nebo zastavuje rozběhnutou dogu.

Budoucí majitel psa by si měl také prostudovat související legislativu, zejména vyhlášku konkrétní obce o chovu zvířat, zákon na ochranu zvířat proti týrání a veterinární zákon, kde jsou stanovené mj. povinnosti chovatele, ale také třeba občanský zákoník.

Věříme, že pokud nějaká vánoční zvířátka pod stromečky byla, budou to právě ti vysnění, milovaní a předem vybraní mazlíčkové, kteří prožijí celý svůj život ve své lidské smečce, se svými zodpovědnými páníčky a paničkami a neskončí na ulici, nebo v některém z útulků.

<http://www.animal-rescue.cz>

Florbalový turnaj s FBC Štíři

Členové florbalového klubu Štíři nám již podruhé uspořádali pro žáky naší ZŠ předvánoční florbalový turnaj (21. 12. 2015). Naším úkolem bylo sestavit čtyři vyrovnaná družstva, kde musely být minimálně dvě dívky. Každý tým si na začátku turnaje vylosoval svého trenéra z řad zkušených štirských florbalistů. Jeden z nich, Zbyněk Sýkora, absolvoval celé dopoledne s našimi dětmi na vozíčku. Patří mezi handicapované sportovce. Jeho tým obsadil celkově třetí místo. Pohár za první místo získal tým Olovo pod vedením Vaška Hejplíka. Na druhém místě se umístili Šampióni s Ludvíkem Šibřinou a bramborová medaile zbyla pro Dřeváky a Luboše Hanšpacha.

Šéftrenér klubu Lukáš Malý převzal nelehkou roli, roli rozhodčího. Organizaci výborně zvládla Barbora Čížková za zády s kočárkem a tříměsíční Emou.

Součástí turnaje byla i soutěž v nájездеch na brankáře. Zvítězili Šampióni.

Nechyběla ani sladká odměna – dort pro každý tým.

Moc bychom chtěli poděkovat FBC Štíři za skvěle zorganizovaný turnaj a za čas, který věnovali našim dětem. Věříme, že alespoň někteří z našich žáků si najdou své místo v FBC Štíři. K tomu, aby mohl hráč něčeho dosáhnout, je zapotřebí píle, disciplína a také podpory rodičů.

Na závěr se uskutečnilo krátké povídání se dvěma handicapovanými sportovci, Zbyňkem Sýkorou a Ivanem Nestálem (z Hluboké nad Vltavou, hraje za Štíry), kteří byli důkazem toho, že i když je člověk na vozíku, může se stát výborným sportovcem.

Týmy:

Draci – Zbyněk Sýkora + Fencel Z., Fencel J. (brankář), Bůrka A., Petroušek F., Čejka D., Novosad M., Chrt A., Šustr F., Joza P., Guffanti G., Irrová K.

Šampióni – Ludvík Šibřina + Hubený J. (brankář), Dlouhý P., Stehlík P., Kubata J., Dvořák M., Matásek P., Ta D., Honsa D., Dvořáková K., Bělohlová M., Vobejda P.

Dřeváci – Luboš Hanšpach + Tlamsová N., Kalinová K., Novák V., Joza P., Křiváček P., Domin J., Dycho A., Říha M., Illek D., Čejka D., Šimon M. (brankář).

Olovo – Vašek Hejplík + Volný D., Kalina V. (brankář), Peprný R., Šmíd-majer M., Kos J., Kubeš P., Sýkora D., Trnka D., Povišerová V., Klíma F., Plojhar J., Sosnová E.

Góly vstřelili: Klíma F. (4), Joza P. (4), Dvořák M. (3), Dvořáková K. (2), Kos (2), Petroušek F. (2), Novák V. (2), Bůrka A. (1), Šustr F. (1), Plojhar J. (1), Matásek P. (1), Dlouhý P. (1), Vobejda P. (1).

Přejeme Všem sportovcům i nesportovcům příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2016.

Základní škola Hluboká nad Vltavou

Mikulášská nadílka 2. 12. 2015

Ve středu 2. 12. 2015 se v Golf Resortu Hluboká konala Mikulášská nadílka.

Kolem 16. hodiny byla vánočně vyzdobená klubovna již přichystána pro rodiče s ratolestmi. Vánoční a magickou atmosféru si přišlo užít 17 dětí. Ty si mohly vymalovat Mikulášské omalovánky, vyrobit Mikuláše z vaty či zdobit perníčky.

Pro rodiče bylo připraveno drobné občerstvení a tradiční vánoční punč. Dětičky si vánoční dílničku užívaly.

Po setmění bylo však cítit mírné napětí. Kolem 18. hodiny klubovnu navštívili 2 čerti, kteří si zde chtěli udělat »mejdan«. To jim však překazil vyšší čert, kterému se nelíbila jejich neposlušnost. O pár minut později dorazil i samotný Lucifer. Čertovské burácení se uklidnilo až poté, co se mezi dveřmi objevil Mikuláš s Andělem. Ten si dětičky postupně volal a z knihy hříchů četl, jak bylo dítě poslušné či neposlušné. Každý poté dostal Mikulášskou nadílku.

Mikulášského divadélka se ujalo hlubocké Divadlo Píkl. Věříme, že si všichni večer užili a děkujeme za účast!

Golf Hluboká

Baseball

foto – zimní brigáda v areálu

Předvánoční turnaj U13

U13 zakončila 19. 12. první část zimní přípravy předvánočním turnajem v Hrotovicích. Někteří hráči nebyli k dispozici (vánoční pobyt, kolize se softballovou Little league), přesto jsme přijeli s dvanáctkou hráčů. Na turnaji nešlo ani tak o výsledky, důležitý byl spíše herní projev a vstřebávání nových prvků souvisejících právě s kategorií U13.

V našem zahajovacím utkání se jistě projevil fakt, že všechna auta dorazila do místa konání včas a hráči byli díky tomu dostatečně připraveni. Tempo Praha využilo našeho trápení v 1.směně jen k zisku jednoho bodu. Míša Malát na nadhozu se postupně rozházel, následně ve 2. a 3.směně nám vycházel i útok. Díky tomu jsme vedli 6:1 a 7:4. Dohrávku zápasu (4.směna) spolehlivě doházeli Peťa Kubata, který ustál tlak hřmícího publika a poté i dvojnásobného zakolísání obrany. Paradoxně další dva mnohem lepší odpaly zahrál pohlednými zákroky Míša Malát, toho času již ve středním poli. Tempo jsme porazili po týmovém výkonu, podpořeném výbornou hrou několika individualit 7:5.

Věkově zkušenější soupeř Technika Brno byl dalším vyzyvatelem. „Na kopci“ s Viktorem Sedláčkem nastoupila výrazně obměněná sestava. Od začátku hráli Ondra Humpolec, Ondra Kadlec a Bóďa Lexa, kteří první zápas nehráli. Kromě dopředu plánovaných změn jsem v utkání střídal ještě neplánované a to kvůli nedostatečné píli některých hráčů. Na lavičce tak seděli hráči, kteří se dali v uplynulé sezóně považovat za opory mužstva. Časté změny jistě v daný moment týmu neprosperly, nebylo však zbylí. Technika nás v utkání porazila 8:1 zejména díky silné pálce. Viktor Sedláček sice házel poměrně přesně, ale pro soupeře byl snadno palitelný.

Turnaj jsme zakončili prohrou 1:5 s Nuclears Třebíč. Nuclears získali náskok zpočátku utkání, když hlubocký Martin Jiránek rozdal několik met zdarma (jeho výkon byl ovlivněn bolestí zad, o které jsme nevěděli). My jsme měli šanci na

návrat do zápasu ve 2. směně, kdy jsme měli plně obsazené mety, ale nestáli jsme žádný bod. Ke vši smůle jsme na nezvyklém povrchu dvakrát přeslidovali druhou metu při krádežích druhé mety a pekelně rychlý odpal Máti Hošny reflexivně zachytil nadhazovač.

Na turnaji jsme se z baseballových činností nemohli opřít ani o jedinou. Spokojení můžeme být ještě tak s prvním zápasem. Další utkání už jsme nehráli týmově a u některých hráčů jsem neviděl dostatečné úsilí či touhu být v týmu a hrát pro tým. V příštím roce máme možnost se prosadit jen hrou, která bude vycházet z dobrého pohybu, soustředění se na věc a týmového ducha. Zatím to jako Hluboká U13 neumíme. Cesta vede přes pracovitost během každého tréninku, během každého pobytu na hřišti. Hráče, kteří toto budou splňovat budu preferovat.

Kouč U13 Radek

Zimní příprava U15

Máme za sebou dva měsíce zimní přípravy, která je přerušena vánočními prázdninami. Pauzu hráči využijí k vlastní přípravě dle svých možností (posilování, expandry, běhání, plavání, lyže atd.). Do začátku sezóny zbývají ještě tři měsíce, ale termínovka se ladí už nyní. Příští rok budeme hrát pražskou oblast (na jejím formátu se teprve pracuje) + interligu. V červnu se určitě zúčastníme Českého baseballového poháru a na konci prázdnin turnaje Backtoschool.

Níže uvádím PEVNÉ termíny turnajů. Prosím o jejich zapsání a prosím o plánování dovolených tak, aby kolize byly co nejmenší.

Není pro zbývající hráče a trenéra nic horšího, než když mi hráči oznámí dva dny před akcí, že jedou s rodiči na chatu apod. Není to nic příjemného pro nikoho z nás...

Termíny turnajů

Interliga 23. až 24. dubna (turnaj na Hluboké)

Interliga 21. až 22. května (místo bude upřesněno)

ČBP 17. až 19. června (místo bude upřesněno)

Backtoschool 26. až 28. srpna (Praha)

kvalifikace MČR 16. až 18. září (místo bude upřesněno)

MČR 30. září až 2. října (místo bude upřesněno)

Začátek zimní přípravy bude 4. ledna 2016 v pondělí na Sudárně – sraz cca v 16:45 před tělocvičnou. V novém roce bude již opravena Sokolovna včetně montáže pálkařské sítě a tunelu. Budeme tak moc naplno využít zakoupený stroj na pálení.

Velice rád bych poděkoval všem hráčům, rodičům a fanouškům za letošní podporu na hřištích a turnajích. Letos jsme spolu strávili hodně času a věřím, že i v příští baseballové sezóně se setkáme minimálně ve stejné sestavě.

Rád bych popřál všem pevné zdraví a správné vykročení do nového roku 2016.

Kouč Ondra

Žákyně, kadetky v roce 2016

V současné době máme v klubu 12 dívek v ročnících 2001 – 2006. Další případné hráčky jsou v kroužku na ZŠ Hluboká. Holky nám postupně odrůstají z dětských kategorií baseballu, a proto myslíme na zajištění zvláštního softballového programu. Pro rok 2016 jsme přihlásili otevřenou soutěž kadetek (r. 2000 a mladší) a pod hlavičkou Trhových Svinů se naše dívky mohou zapojit i do otevřené soutěže žákyň (r. 2003 a mladší). Otevřená soutěž má tu výhodu, že si můžeme vybrat, jaké konkrétní turnaje objednáme. Také bychom chtěli nejlépe jeden turnaj v kadetkách a jeden v žákyňách uspořádat.

V kadetkách počítáme, že větší část týmu budou tvořit hlubocké hráčky, doplňovat je budou softballistky z Ledenic a občas i z Trh. Svinů. V žákyňách budou tým nejvíce naplňovat Trh. Svinu, naše holky je mohou doplňovat. Je jasné, že v kadetkách se musíme začít systematictěji věnovat nadhozu.

Přes zimu plánujeme několik společných tréninků hráček Hluboké, Ledenic a Trhových Svinů.

Dobrá předsevzetí do nového roku. Vyberte si:

INDIÁNSKÁ MOUDROST

1. Dobrý člověk vidí dobrá znamení.
2. Abys zaslechl sám sebe, potřebuješ tichý den.
3. Jestliže zjistíš, že jedeš na mrtvém koni, slez.
4. Kdo mlčí, ví dvakrát víc, než ten, kdo žvaní.
5. Je mnoho způsobů, jimiž páchne skunk.
6. Musíme jenom umřít.
7. Než začneš soudit chyby jiných lidí, pohlédni na stopy svých vlastních mokašín.
8. Vlast máš tam, kde je ti dobře.
9. V každém člověku zápasí zlý vlk s dobrým. Vyhrává ten, kterého krmíš.
10. Když máš co říct, vstaň, aby tě bylo vidět.
11. Ne vždy je nepřítel nepřítelem a přítel přítelem.
12. Kdo má jednu nohu v kánoji a druhou ve člunu, spadne do řeky.
13. Všechno na světě má svou píseň.
14. Dítě je host ve tvém domě: nakrm ho, pouč a propusť.
15. S proudem dokáže plout i leklá ryba.
16. Život plyne zvnitřku ven. Drž se té myšlenky a budeš skutečným člověkem.
17. Dobře řečené slovo je účinnější než obratně hozený tomahavk.
18. Mluv s dětmi, když jedí, a řečené zůstane, i když ty odejdeš.
19. Člověk si má sám dělat své šípy.
20. Kůň přivázaný ke sloupu jen těžko získá na rychlosti.
21. Všechno na Zemi má svůj cíl, na každou nemoc je lék a každý člověk má své předurčení.
22. Žába si nevypije rybník, ve kterém žije.
23. Řekni mi a zapomenu, ukaž mi a nesvedu si pamatovat, dovol mi se zúčastnit a pochopím.
24. Miluj zem. Nezdedils ji po rodičích, ale dlužíš ji svým dětem.
25. Vědění je skryto v každé z věcí. Celý svět byl kdysi knihovnou.
26. Žij svůj život tak, aby se strach ze smrti nikdy nevkradl do tvého srdce.
27. Když zabloudíš, vzpomeň si na to, co říkávali staří. Neztratil ses ty, ztratilo se tvoje typí.
28. Každý by měl být sám sobě vůdcem.
29. Když přineseš do wigwamu hořící větev, nestěžuj si na kouř.
30. Tvá mysl musí být jako typí. Nech dílec u vchodu otevřený, aby čerstvý vzduch mohl dovnitř a odvál kouř zmatku.
31. Každý, jemuž se dobře daří nebo má úspěch, musel o něčem snít
32. Až bude poražen poslední strom, až bude otrávena poslední řeka a uloven poslední pták, pak teprve pochopíte, že peníze se jíst nedají.

Alšova jihočeská galerie

*Zámecká jízdárna je až do 12. 3. zcela uzavřena.
Děkujeme za pochopení.*

PRÁVĚ PROBÍHAJÍCÍ VÝSTAVY:

HOLLAR ET ALII / Barokní grafiky ze sbírky AJG

13. 11. 2015 – 24. 1. 2016 / denně od 9:00 do 18:00

Wortnerův dům AJG, České Budějovice

Soubor grafiky Alšovy jihočeské galerie vznikl současně s jejím založením v roce 1953. Galerie převzala do správy část sbírek Městského muzea v Českých Budějovicích, současně však pod vedením ředitele Bohumila Houdka zahájila systematickou sbírkotvornou činnost. Vedle skvělé kolekce grafik současných umělců se v galerijních depozitářích nachází i na devět set grafických listů z období raného novověku.

Cílem výstavy Hollar et alii / Barokní veduty a krajiny na grafikách ze sbírky AJG je přiblížit část tohoto pozoruhodného souboru.

Výstava představuje rozličné způsoby zobrazování krajiny v grafickém médiu od přelomu 16. a 17. století po práh 19. věku. Nejstarším vystaveným exponátem je Pokušení Krista od Hieronyma Cocka podle předlohy Pietera Bruegela st. (1554). Těžiště výstavy spočívá v grafikách 17. a 18. století. Představený soubor časově uzavírá veduta Bechyně Karla Postla a Lorenze Janschi (po 1800).

Pojátkem vystavených děl je námět – všechna se zabývají obrazovou reprezentací krajiny. Krajina není jen fyzickou částí georeliéfu, který nás obklopuje a vymezuje náš životní prostor – slovy Václava Cílka je krajina »tím, proč lezeme na rozhlednu«, tedy sociálním prostorem nadaným dobově srozumitelnými symbolickými významy (v baroku například prostřednictvím drobných sakrálních staveb).

Smyslem výstavy je ukázat, jak se některé z těchto symbolických významů odrážely v médiu grafiky – technicky reprodukovatelného obrazu. Grafika stála na počátku množování divákových vizuálních podnětů. Zatímco středoevropský věřící na prahu 15. století za svůj život mohl spatřit jen několik málo obrazů ve farním kostele, jeho pravnuke na počátku raného novověku mívá ve škapulíři svatý obrázek ve formě dřevorezu a čtenáři si postupně zvykali na reprodukované ilustrace. Porozumění raně novověké grafice je tak svým způsobem cestou za odlišnou vizuální zkušeností, stojící nikoliv na blikajících neonech a billboardech, ale na trpělivé minuciózní práci rydla, vůni kyseliny a tlaku tiskařského lisu.

KRAJINY DUŠE / Surrealismus ze sbírky Pražské plynárenské

13. 11. 2015–24. 1. 2016 / denně od 9:00 do 18:00

Wortnerův dům AJG, České Budějovice

KRAJINY DUŠE znamenají soubor zážitků, zvyků, emocí, návyků; nebo jde o něco mnohem hlubšího, něco, co má zásadnější přesah? jedno je jisté, tyto krajiny jsou velice individuální, různorodé a mnohotvárné. Přesto ale mají jeden společný klíč – jde o nitro každého člověka, nitro jako takové, které umělci ve výtvarném umění rádi zhmotňovali a zhmotňují třeba i prostřednictvím koláže.

Výstava výběru koláží ze sbírky Pražské plynárenské se zaměřuje na surrealismus a projevy surrealismu příbuzné. Technika koláže, byť je její historie starší, se dočkala největšího rozmachu ve 20. století a to jak na poli volného, tak i užitého umění. Při této výtvarné technice lze hledat a nacházet nejen různé souvislosti, ale často zřetelněji než v malbě, kresbě či grafice, až šokující protiklady.

Výstava se zaměřuje na špičková díla sbírky Pražské plynárenské, která mají původ svého vzniku právě v hnutí českého surrealismu. Záměrem je postihnout vývoj od jeho počátků v dílech Toyen, Jindřicha Štyrského,

přes umělce, které toto hnutí dále inspirovalo, jako je Adolf Hofmeister, Jan Švankmajer a další. Představuje též významná díla (převážně ze 30. let 20. století) velkého jihočeského umělce Karla Valtera, který je pro výstavu atraktivní nejen vzhledem k místu svého původu, ale který svou tvorbou zřetelně přesáhl hranice jihočeského regionu.

Výstava v Praze:

Pražská plynárenská si Vás dovoluje pozvat na výstavu

Příběh Alšovy jihočeské galerie / Od gotiky po současnost

Trvání výstavy: 9. 12. 2015 – 27. 2. 2016

Výstava »Příběh Alšovy jihočeské galerie – Od gotiky po současnost« představuje to nejzajímavější ze sbírky, která patří mezi pět nejvýznamnějších v České republice. V jejích depozitech najdeme skvosty z avantgardního a moderního umění, vynikající práce rané gotiky, tvorbu z okruhu Mistra vyšebrodského oltáře, Mistra třeboňského oltáře, okruhu podunajské školy, pozdně gotické skulptury a mnohé další poklady.

Kurátorským záměrem je ukázat veřejnosti v širším výběru to nejlepší z galerijních fondů AJG. Příběh Alšovy jihočeské galerie náleží svým rozsahem a významem k nejnáročnějším projektům, které se v Galerii Smečky realizovaly.

Návštěvník bude mít jedinečnou možnost vidět stěžejní díla české avantgardy a šedesátých let 20. století na jednom místě. Výstava, na níž Vás zve Pražská plynárenská, zřizovatel Galerie Smečky, vypráví poutavý příběh Alšovy jihočeské galerie, který tak mohou nyní diváci spatřit ve velkolepé premiéře.

NZM Ohrada

- Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství ve spolupráci se sdružením výtvarníků PAS Vás zve na výstavu

„Pravěký život v obrazech“

Ta se koná od 1. prosince 2015 do 31. ledna 2016 na loveckém záměčku Ohrada v Hluboké nad Vltavou.

POZVÁNKA

Muzikál EVITA

divadlo Studio DVA Praha

13. 3. 2016 *neděle*

Hraje: Radka Fišarová, Karel Roden, Peter Strenáček a další.

Představení začíná v 15 hodin, odjezd do Prahy ráno.

Vstupenka včetně dopravy 750 Kč, info p. Bezděková

tel.: 728 194 574, mail: bezdekova.jitka@seznam.cz

Rok 2015 ve fotografii

Hluboční čápi

Stezka s velikonočními obřími vejci na Hluboké

Na Hluboké se loni na jaře ukrylo 16 obřích umělecky ztvárněných velikonočních kraslic. Hledání vajíček i velikonoční rodinný závod připravilo zábavu mnoha místním i návštěvníkům. Před Mikulášem zase na Hlubokou přijeli krampusáci – strašidelní čerti, a opět přilákali davy zvědavců. Pod oběma akcemi se podepsali organizátoři CVC Poškolák, Infocentrum, Město Hluboká a sponzoři.

Léto pro děti

Od r. 1997 slouží občanům a návštěvníkům Hluboké nad Vltavou moderní koupaliště, které se nachází v Podskalí, na levém břehu řeky Vltavy, pod zámek Hluboká. Sklouznout do vody se mohou větší i menší plavci, do malého bazénku i neplavci...

Hlubocké cyklostezky jsou záviděníhodné

Cyklostezky a Vltava kolem Hluboké patří k sobě. Už aby bylo jaro!

Z Budějovic na Hlubokou a pak dál krásnou přírodou kolem Staré obory až ke gotické zřícenině Karlův hrádek. Odtud sjíždíme do obce Purkarec. Zpět do Hluboké se můžeme vracet stejnou cestou, případně lodní dopravou, což může být zajímavé zpestření výletu nejen pro děti.

Veteran rallye Křivonoska

Mezinárodní Rallye Křivonoska, která se jezdí už neuvěřitelných pětadvaceti let, patří bezpochyby mezi kulturní veteránské akce, a to nejen v Jižních Čechách, ale v celé republice.

Pořadatelé připraví pokaždé jinou, ale pokaždé krásnou trať dlouhou kolem osmdesáti kilometrů. Majitelé řemenových motocyklů a automobilů do roku 1918 si mohou trať o pár kilometrů zkrátit, ale většinou nikdo tuto možnost nevyužije. Soutěžící se vydávají na trať v krátkých časových intervalech, vždy jeden automobil a motocykl, a tak se mají diváci podél tratě stále načítat dobré dvě hodiny.

Přátelský zápas hlubockých hokejových dorostenců s kanadským týmem Whitby Wildcats

Česko zpívá koledy v Záměstí i když prší

Koncert pěveckého sboru Závěš v AIG

Hluboká se stala přístavním městem

V Hluboké jsme v květnu 2015 slavnostně otevřeli největší český rekreační přístav: marínu pro 73 lodí, zdvižnou lávku a cyklostezku. Díky plavební komoře v Hněvkovicích u Týna nad Vltavou bude otevřen další plavební úsek. V roce 2017 by mělo být možné proplout celých 98 kilometrů dlouhou trasu od přehrady Orlik až do centra Českých Budějovic.

Vinobraní horkého léta 2015

Vinobraní - Historii pěstování vinné révy ve Frauenbergu v roce 1534 zavedl založením vinice tehdejší vlastník hlubockého panství, Ondřej Ungnad ze Suneku. K tradici a symbolickému obnovení vinice došlo až v roce 2004. Ochutnávání vína a burčáku tak patří k radostem podzimních dnů nejen na Moravě.

Hlubocký kapr opouští svůj rybník

Rybářství na Hluboké se stará o chov a prodej sladkovodních ryb. Společnost hospodaří na 137 rybnících, to je cca 2 552 ha. Roční produkce se pohybuje okolo 1 300 tun ryb, z toho 85 % kapra, zbylých 15% tvoří ryba vedlejší (amur, tolstolobik, candát, štika, cejn, lín, ...). Z celkové produkce ryb jde 60% na export, zejména do Německa, Polska, Maďarska, Francie, Rakouska, Slovenska, ...

KINO PANORAMA

Sobota 2. leden Star wars: Síla se probouzí. Ve 3d. USA 2015. Sci-fi/ akční/ fantasy. Hrají: Harrison Ford, Carrie Fisher, Mark Hamill, Anthony Daniels. 19.00 hod. Režie: J. J. Abrams. Přístupný – český dabing!

Středa 6. leden – Králové hor. Rakousko 2015. Komédie. Láska chlapce a mládeže orla je pro oba záchranou... ale orel musí zpět do volné divočiny

19.00 hod. Hrají: Jean Reno, Manuel Camacho, Tobias Moretti, Eva Kuen. Režie: Gerardo Olivares. Přístupný – český dabing!

Úterý 12. leden – Muzikál aneb cesty ke štěstí. ČR – 2016. Muzikál. Nazkoušet starce na chmelu je pro mladé umělce výzva, ale prožívají i první zklamání. 19.00 hod. Hrají: Vica Kerekes, Roman Vojtek, Martin Písařík, Adam Mišík. Režie: Slobodanka Radun. Přístupný.

Středa 20. leden – Revenant zmrtvýchvstání. USA 2015. Drama/ dobrodružný. Hluboko v divočině zůstává lovec sám, zraněn a opuštěn vlastní skupinou... 19.00 hod. Hrají: Leonardo di Caprio, Tom Hardy, Domhnall Gleeson. Režie: Alejandro González Iñárritu. Přístupný – české titulky.

Středa 27. leden – Lída Baarová. ČR 2016. Životopisný/ drama/ romantický. Zažívá pocit slávy v nacistickém Německu, z kterého prchá zpět do vlasti... 19.00 hod. Hrají: Táňa Pauhoufová, Klára

Issová, Simona Stašová. Režie: Filip Renč. Přístupný.

Dětská představení

Neděle 3. leden – Žabák Ribit. ČR 2015. Rodinný/ komedie. Žabák, který nemá rád vodu, musí najít jiný smysl života... 17.00 hod. Režie: Chuck Powers. Přístupný – český dabing!

Neděle 31. leden – Alvin a Chipmunkové: Čiperná jízda. USA 2015. Rodinný/ komedie. Režie: Walt Becker. 17.00 hod. Čiperné veverky se vrací... Nový příběh plný bláznivých překvapení... Přístupný – český dabing!

Komorní scéna

Středa 13. leden – cestujeme po světě. Kuba. 17.00 hod. Vyprávět bude M. Obstová.

Pátky a soboty 8., 9., 16., 22., 23. leden – KLÍČE NA NEDĚLI – komedie. Divadlo Píkl. 19.00 hod. Vstupenky na toto představení prodává pouze divadlo Píkl.

Pátek 29. ledna – 7 ŽEN NA KRKU – komedie. Divadlo KŘÍŽŽáci. 19.00 hod. PREMIÉRA.

Sobota 30. ledna – 7 ŽEN NA KRKU – komedie. Divadlo KŘÍŽŽáci. 19.00 hod. Představení pouze pro důchodce!!!

Pozvánka
divadelního sdružení Kříž-žáci:

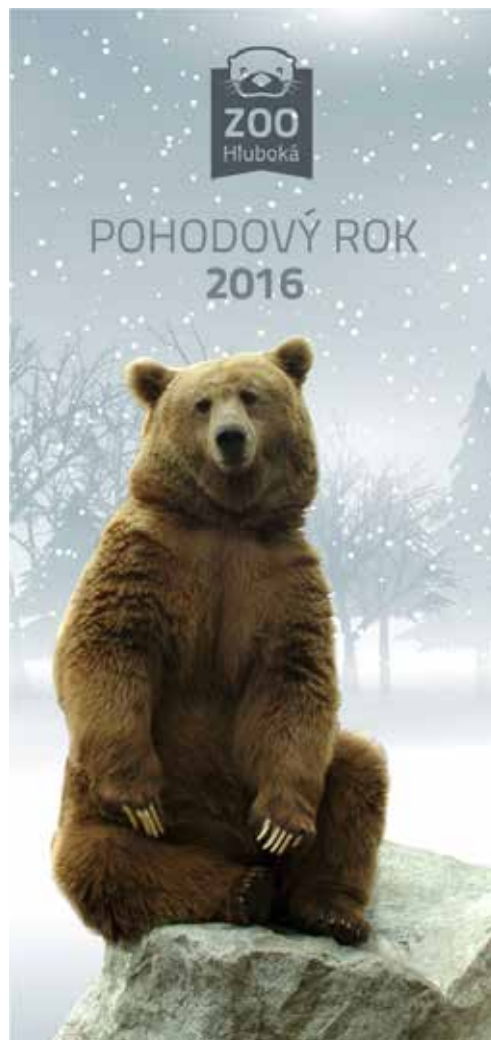
Sedm žen na krku

Claude Magnier
... mírně erotická fraška

Když se člověk nutí být někým, kým není, a ani nechce být, dostane se do pěkné šlamastiky.

Robert d' Ambriex si pronajme na léto byt v Paříži, aby mohli se svoji milenkou Geny, která to samozřejmě všechno vymyslela, uskutečnit plán, jak získat peníze. Robert je chudý a nepříliš úspěšný malíř. A proto se uvolil hrát bohatého a velkého umělce a tím si získat sympatie bohatého obchodníka Carliera, který mu pak nabídne svou prostoduchou dceru Lauru za ženu, o kterou však Robert vůbec nestojí. Do toho všeho se však nečekaně přimotá trochu nešikovná a prostomyslná služka Matylda, Carlierova druhá milanka španělka Pepita a v pravou chvíli se do bytu nečekaně vrátí majitelky bytu, vášnivé nimrodoky Betty a Ketty...

Mnoho kulturních zážitků v novém roce přeje Petr Píša s rodinou

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ LEDEN 2016

do 3.1. 8:30 - 17:30	Vánočně nasvícená ZOO / Zoo Hluboká Využijte prodloužené otevírací doby a přijďte na podvečerní procházku do zoo. Tel.: 387 002 211, info@zoo-ohrada.cz, www.zoohluboka.cz
Leden 10:00 - 17:00	Výstava / Lovecký zámek Ohrada „Pravěký život v obrazech“ - na výstavu Vás zve NZM Ohrada ve spolupráci se sdružením výtvarníků PAS. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
Leden 9:00 - 17:00	Vánoční svět / Zborovská 80 Celoroční vánoční prodejní galerie CVČ Poškolák. Čekají na Vás netradiční vánoční ozdoby z českých dílen (Liberec, Jablonec nad Nisou), věnce, zdobené stromčky, svíčky, dárčky pod stromček, Ježíškova pošta atd. Především Vás zveme na jedinečnou výstavu betlémů Jany Pulcové, jejíž díla jsou vystavena po celém světě. Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz, www.cvcposkolak.webnode.cz
PO-PÁ 10:00 - 16:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Kolektivní výstava nejznámějších autorů volného a užitého umění. Tel.: 387 965 710, 603 442 090, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
1.1. 15:00	Tradiční novoroční odpal / Golfový klub Hluboká Probíhat bude také soutěž o nejdelší posilvestrovský odpal. Přijďte si společně s námi připít na příchodí rok 2016 a na další golfovou sezónu. Tel.: 776 826 376, recepcie@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
1.8.,15., 22.,29.1. 17:00 - 18:45	Veřejné bruslení / Zimní stadion Vstupné 30 Kč za každou bruslicí osobu bez rozdílu věku. Rozpis bruslení a případné změny najdete na: www.facebook.com/hclububoka. Tel.: 734 571 440, info@hclububoka.cz, www.hclububoka.cz
2.1. 13:30	Novoroční rodinná šípovaná po stopách Yettiho / Záměstecké hřiště Pořádá Hluboká v pohybu, sraz ve 13:00 na vankovním hřišti v Záměstí (směr Poněšice). Hra pro 3 - 4 členné týmy, teplé jídlo a pití zajištěno, s sebou dobrou náladu a chuť se pobavit. Tel.: 773 638 307, 777 147 740, hlubokavpohybu@gmail.com, www.hlubokavpohybu.cz
2.9.,16., 23.,30.1. 15:30 - 17:15	Veřejné bruslení / Zimní stadion Vstupné 30 Kč za každou bruslicí osobu bez rozdílu věku. Rozpis bruslení a případné změny najdete na: www.facebook.com/hclububoka. Tel.: 734 571 440, info@hclububoka.cz, www.hclububoka.cz
2.1. 19:00	Filmové představení / Sál KC Panorama „Star Wars: Síla se probouzí“ - akční sci-fi ve 3D. Český dabing. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
3.1. 12:00 - 15:00	Nedělní oběd / RRC Hluboká nad Vltavou Za jednotnou cenu si můžete vybrat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně. 490,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195. Tel.: 387 008 800, recepcie@rrc-hluboka.com, www.rrc-hluboka.com
3.10.,17., 24.,31.1. 14:00 - 15:45	Veřejné bruslení / Zimní stadion Vstupné 30 Kč za každou bruslicí osobu bez rozdílu věku. Rozpis bruslení a případné změny najdete na: www.facebook.com/hclububoka. Tel.: 734 571 440, info@hclububoka.cz, www.hclububoka.cz

3.1. 17:00	Filmové představení pro děti / KC Panorama „Žabák Ribit“ - rodinná komedie. Žabák, který nemá rád vodu, musí najít jiný smysl života. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
8.,9.,16., 22.,23.1. 19:00	Klíče na neděli - Antonín Procházka / KC Panorama Komédie o tom, že dva manželské páry se sejdou na nepovedeném mejdanu. Prozradí se, že všichni čtyři nejsou příliš spokojeni s tím, čeho dosáhli, a jejich manželské soužití trpí stereotypem. V opilosti se partneři prohází, vymění si klíče od bytu a po krátké radosti z něčeho nového se z této záměny roztočí kolotoč potíží. Ze Švýcarska přijede bohatá tetička, na oběd přijde nepřijemná tchyně, podvedený manžel přijde potrestat nevěru své ženy, manželka vlivného funkcionáře přijde zachraňovat svoji propadající dceru. Vší se trapasy a nedorozumění. Hrdinové jsou fyzicky i duševně týráni, dostávají se do choulostivých situací a tak brzy zatouží po jediném - dostat se zase domů ke svému zákonnému partnerovi. Vstupenky 180 Kč, v prodeji pouze u divadla Píkl nebo na www.cbssystem.cz. Tel.: 723 480 229, z.píkl@seznam.cz, www.divadlopíkl.cz
10.1. 17:00	Zápas krajské ligy mužů - základní část / Zimní stadion TJ Hluboká nad Vltavou - Strakonice Tel.: 734 571 440, info@hclububoka.cz, www.hclububoka.cz
13.1. 17:00	Cestujeme... / Sál KC Panorama „Kuba“. Vyprávět nám bude M.Obstová. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
17.1. 17:00	Zápas krajské ligy mužů - základní část / Zimní stadion TJ Hluboká nad Vltavou - Tábor Tel.: 734 571 440, info@hclububoka.cz, www.hclububoka.cz
22.-23.1. 18:00	Noc princů a princezen Pohádková noc pro vaše ratolesti, zajištěno jídlo, pitný režim, plno zábavy a pěkné dárečky. Kapacita omezena, nutno rezervovat na tel.: 773 638 307. Tel.: 773 638 307, 777 147 740, hlubokavpohybu@gmail.com, www.hlubokavpohybu.cz
23.1. 17:00	Zápas krajské ligy mužů - základní část / Zimní stadion Milevsko 2010 - TJ Hluboká nad Vltavou Tel.: 734 571 440, info@hclububoka.cz, www.hclububoka.cz
29.1. 19:00	7 žen na krku - komedie / KC Panorama Představení divadelního souboru KRÍŽZÁCI - premiéra. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, jiratko@hluboka.cz, www.krizzaci.cz
30.1. 19:00	7 žen na krku - komedie / KC Panorama Představení divadelního souboru KRÍŽZÁCI - pouze pro důchodce. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, jiratko@hluboka.cz, www.krizzaci.cz
31.1. 17:00	Zápas krajské ligy mužů - základní část / Zimní stadion TJ Hluboká nad Vltavou - David Servis ČB Tel.: 734 571 440, info@hclububoka.cz, www.hclububoka.cz
31.1. 17:00	Filmové představení pro děti / KC Panorama „Alvin a chipmunkové: Čiperná jízda“ - rodinná komedie. Čiperné veverky se vrací. Nový příběh plný bláznivých překvapení. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.